

**ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ –
ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**

Офіційне видання Фонду державного майна України
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 587,
видане Держкомвидавом України 18.04.94
Видається з серпня 1992 року.

Виходить 12 разів на рік.

Додаток до Бюлетеня – газета «Відомості
приватизації», виходить щосереді

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

О. В. РЯБЧЕНКО, голова редакційної колегії,
д-р екон. наук, заслужений економіст України;
Є. Р. ІВАНОВ, заступник голови редакційної колегії;
Н. А. ПУТІВСЬКА, головний редактор;
Т. М. УТЕЧЕНКО, заступник головного редактора;
І. Ю. КОНИК, відповідальна за випуск;
Н. Л. ВОЄВОДИНА, відповідальний секретар;
О. Д. АМФІТЕАТРОВ, голова ради Українського
товариства оцінювачів;
О. М. БОНДАР, канд. екон. наук;
Є. В. БОНДАРЕНКО, д-р екон. наук, професор;
Є. П. ГРЕБЕНКО, д-р філософ. наук;
Є. М. ГРИГОРЕНКО, заслужений економіст України;
Є. А. ДАВИМУКА, д-р екон. наук, професор;
М. П. ДЕНИСЕНКО, д-р екон. наук, професор;
О. Т. ЄВТУХ, д-р екон. наук, професор;
Є. Ю. ЛЕДОМСЬКА, д-р екон. наук;
О. М. ЛИВИНСЬКИЙ, д-р техн. наук, професор;
Я. Б. УСЕНКО, канд. екон. наук;
Є. А. УШАЦЬКИЙ, д-р екон. наук, професор;
В. Г. ФЕДОРЕНКО, д-р екон. наук, професор;
М. М. ШКІЛЬНЯК, д-р екон. наук, професор,
заслужений економіст України

Статті, розміщені в цьому номері, рекомендовані
до друку рішенням редакційної колегії від 28.02.14

Редактор *Н. Л. Воєводіна*

Художнє оформлення *Г. О. Войтушенка*

Коректор *Т. Ю. Зіневич*

Дизайн і дополіграфічна підготовка *В. О. Малюкіна*

Технічний редактор *Г. О. Войтушенка*

Здано до набору 03.03.14

Підписано до друку 17.03.14

Формат 60x84/8. Папір крейдований. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 4,65. Обл.-вид. арк. 6,09

Тираж 500 прим. Зам. № 75

Ціна договірна

Віддруковано:

ТОВ «Лазурит-Поліграф»

03058, м. Київ, вул. Леваневського, 8/7

E-mail: lazuryt@i.ua

<http://www.pressa.kiev.ua>

Адреса видавця і редакції:

01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9

Тел./факс (044) 200-33-77

E-mail: journal@spfu.gov.ua

<http://www.spfu.gov.ua>

Розповсюдження *І. В. Бондаренко*

тел./факс (044) 200-33-77

Редакція може публікувати статті в дискусійному

порядку, не поділяючи поглядів автора.

Редакція залишає за собою право редагувати

та скорочувати статті. Листування з читачами

тільки на сторінках журналу

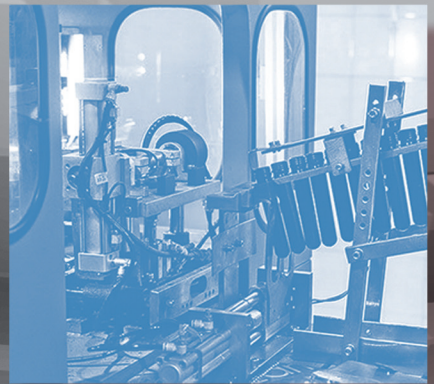
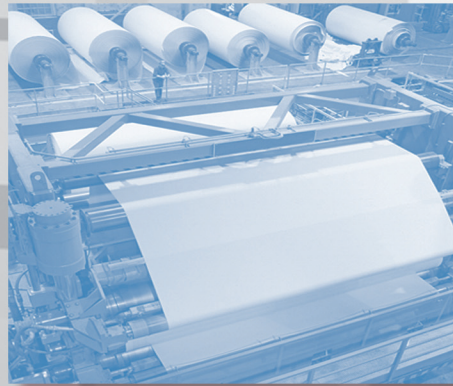
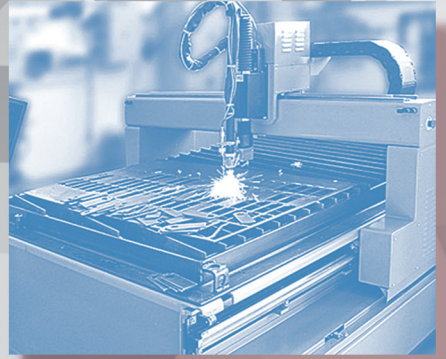
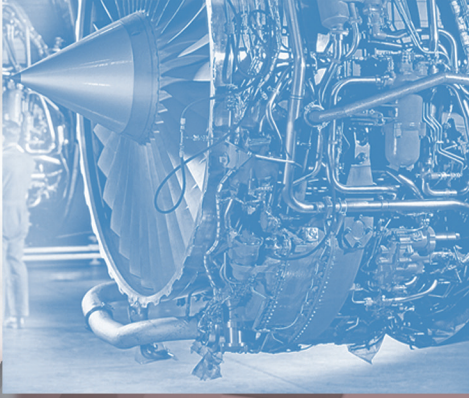
ІНДЕКС 22437

Державний інформаційний
БЮЛЕТЕНЬ
про ПРИВАТИЗАЦІЮ

Видається з 1992 року



№ 4
2014



Наша мова багата на крилаті вирази. Значна їх кількість запозичена з Біблії. Завдяки крилатим виразам можна сильніше висловити своє почуття, дати правильну оцінку, відповідь, досить влучну і кмітливу.

...Читаючи Біблію, ми поринаємо в море образної мови, збагачуємо своє мовлення, розкриваємо для себе таємниці історії, релігії, біблійних притч і переказів.



ВИСЛОВИ, ЯКІ СТАЛИ КРИЛАТИМИ

А льфа й омега
Альфа — перша, а омега — остання букви грецького алфавіту. Тому значення цього вислову: початок і кінець; сутність, основа, найголовніше. Читаємо слова Ісуса Христа: «Я є альфа й омега, початок і кінець».

○ ○ ○

В нести свою лепту
Лепта — це дрібна монета у Стародавній Греції. Багаті люди часто жертвували у скарбницю Єрусалимського храму. Щедрі внески багатих, які жертвують, не зменшуючи свого статку, протиставлені скромному внеску бідної вдови. Вона віддала все, що мала, — дві лепти.

○ ○ ○

З а сімома замками (печатами)
У Біблії згадується про книгу, яку нікому не вдалося відкрити, щоб подивитися, що в ній написано. Книга ця зберігається за сімома печатами. У сучасній мові цей вислів уживається на позначення чогось далекого, неприступного, неможливого для користування.

○ ○ ○

Н е хлібом єдиним живе людина
Для людини не головне бути ситою фізично, жити в достатку, бо є в житті інші, важливіші цінності — духовні. «Я є Хліб», — казав Ісус Христос.

○ ○ ○

П ерекувати мечі на лемеші (рала)
У Біблії ми читаємо: «І мечі свої перекують вони на лемеші, а списи свої на серпи. Не підійме меча народ проти народу, і більше не будуть навчатись війни!». У сучасній мові вислів «перекувати мечі на рала» частіше вживається в значенні: роззброїтись, відмовитися від войовничих намірів.

○ ○ ○

С іль землі
Слова Ісуса Христа, звернені до Його учнів: «Ви — сіль землі!». Зараз цей вираз уживається в значенні: найкращі, найважливіші, найвидатніші представники народу; обрана частина певного товариства.

У НОМЕРІ:

ДОСВІД РЕГІОНІВ

С. КРАМАРЕНКО, О. РЕВЕНКО. Державна реєстрація прав на нерухоме майно приватизованих об'єктів	3
О. ДЕНИСЮК. Питання удосконалення управління майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств	5

ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА:
 ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Є. ГНАТЧЕНКО. Форми державно-приватного партнерства в проектах розвитку міської інфраструктури	8
ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ	

Волинська область

Об'єкт державної власності групи А – склад для зберігання готової продукції	10
---	----

Рівненська область

Об'єкт державної власності групи А – нежитлова будівля	10
--	----

Запорізька область

Об'єкт державної власності групи А – будівля побутових приміщень з підвалом (разом із земельною ділянкою)	11
---	----

Об'єкт державної власності групи А – окремо розташовані споруди виробничого призначення (разом із земельною ділянкою)	11
---	----

ЮРИДИЧНИЙ ЛІКНЕП

В. ТАФІНЦЕВА. Позовна заява як фундаментальна основа захисту цивільних прав у суді	12
---	----

ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Чернівецька область

Об'єкт державної власності групи Д – молочно-тваринницька ферма на 200 голів великої рогатої худоби	15
---	----

НОРМАТИВНА БАЗА

Постанова Кабінету Міністрів України від 29 січня 2014 р. № 33 «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2013 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави»	16
---	----

Постанова Кабінету Міністрів України від 12 лютого 2014 р. № 47 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України»	16
--	----

Постанова Кабінету Міністрів України від 5 лютого 2014 р. № 50 «Про внесення змін до Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно»	17
---	----

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 лютого 2014 р. № 64-р «Про внесення зміни в додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310»	21
--	----

Наказ ФДМУ від 17 жовтня 2013 р. № 3125 «Про затвердження Змін до Порядку передачі єдиних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій, їх структурних підрозділів до сфери управління державних органів приватизації у зв'язку з прийняттям рішення про їх приватизацію» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21 січня 2014 р. за № 123/24900)	21
---	----

Наказ ФДМУ та Міненерговугілля від 4 листопада 2013 р. № 3541/808 «Про затвердження Методики формування конкурсних умов продажу та вартості єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації та корпоратизації державних вугледобувних підприємств» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 20 листопада 2013 р. за № 1977/24509)	23
---	----

Наказ ФДМУ від 13 грудня 2013 р. № 4243 «Про встановлення розмірів коефіцієнтів, які застосовуються для розрахунку прогновної вартості державних підприємств – об'єктів приватизації» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 грудня 2013 р. за № 2209/24741)	25
--	----

Наказ ФДМУ та Мінекономрозвитку від 14 січня 2014 р. № 66/34 «Про внесення змін до спільного наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки України від 19 травня 1999 року № 908/68» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 січня 2014 р. за № 197/24974)	26
---	----

Перелік об'єктів груп В, Г, які заплановані до продажу в 2014 році (затверджено наказом ФДМУ від 20.01.2014 № 149)	28
--	----

Перелік об'єктів груп В, Г, які підлягають підготовці до продажу в 2014 році Управлінням з питань реформування власності центрального апарату Фонду державного майна України (затверджено наказом ФДМУ від 20.01.2014 № 150)	33
--	----

Перелік об'єктів груп В, Г, які підлягають підготовці до продажу в 2014 році регіональними відділеннями Фонду державного майна України (затверджено наказом ФДМУ від 20.01.2014 № 150)	34
--	----

НА ДОПОМОГУ МЕНЕДЖЕРУ

Оцінювання організованості працівника	38
---	----

До уваги авторів!

Статті, що надсилаються до редакції Бюлетеня для опублікування, мають задовольняти такі вимоги:

- ✓ відповідати тематиці Бюлетеня (приватизація державного майна; оренда, лізинг, концесія; продаж акцій на первинному ринку цінних паперів; реструктуризація та санація підприємств, пов'язані з їх роздержавленням; діяльність підприємств у післяприватизаційний період; оцінка державного майна та майнових прав; методологічні проблеми приватизації; передприватизаційна підготовка підприємств; інфраструктура приватизації; приватизація майна в енергетичній галузі та агропромисловому комплексі; корпоративне управління);
- ✓ містити підписи всіх авторів, відомості про них (прізвище, ім'я та по батькові, місце роботи (навчання), посада, науковий ступінь, вчене звання, контактний телефон); для студентів та аспірантів – рекомендації відповідних кафедр щодо опублікування їх статей;
- ✓ за обсягом стаття не повинна перевищувати **п'яти сторінок**, надрукованих кеглем 12 українською або російською мовою з міжрядковим полуторним інтервалом. До паперового носія має додаватись електронна версія текстового матеріалу в програмі Word і графічних ілюстрацій у програмі Excel з наданням вихідних даних, використаних для побудови таких ілюстрацій. Разом зі статтею подається реферат, у якому має бути стисло і чітко сформульовано головну тему статті та обґрунтовано її актуальність. Над текстом реферату зазначаються: індекс УДК, назва статті, прізвища та ініціали авторів, кількість рисунків, таблиць, бібліографічних посилань. Обсяг реферату – не більше 1/3 сторінки. У статті потрібно виділити (напівжирним шрифтом, курсивом або підкресленням) основні положення, головні думки автора, на які слід звернути особливу увагу читача. Текст статті має бути старанно перевірений автором. Подальші виправлення, доповнення та скорочення, крім загальноприйнятих, не допускаються.

Статті, оформлені з порушенням зазначених вимог, до розгляду не приймаються.

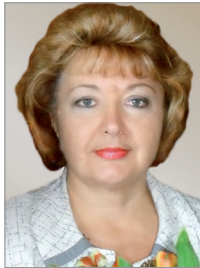
До статті додаються якісна кольорова фотографія автора форматом 10 × 15 см, а також інші ілюстрації, придатні для сканування (непошкоджені, чіткі та якісні), форматом А4. Фотографії та ілюстрації, що надаються в електронному вигляді, повинні мати розмір не менше вказаних форматів з роздільною здатністю від 300 dpi (*.eps або *.jpg).

До статті можуть бути внесені зміни редакційного характеру без погодження з автором. Остаточне рішення про публікацію приймає редакційна колегія Бюлетеня. У разі негативної рецензії статтю може бути повернено для доопрацювання або відхилено.

Обов'язковою умовою прийняття до розгляду статей, що пропонуються до опублікування, є наявність особистої річної передплати на наше видання.

Передплатний індекс за Каталогом видань України **22437**.

Статті можна надсилати поштою, зокрема електронною (journal@spfu.gov.ua).



Світлана КРАМАРЕНКО

начальник юридичного відділу
РВ ФДМУ по Миколаївській області



Олексій РЕВЕНКО

головний спеціаліст –
юристоконсульт юридичного відділу
РВ ФДМУ по Миколаївській області

- **Новий Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – Порядок), затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2013 № 868, набрав чинності 12 лютого 2014 року.**
- **У пункті 37 Порядку наведений список документів, що підтверджують право власності на нерухоме майно, в якому немає переліку майна, переданого до статутного капіталу акціонерного товариства його засновником. Це спричиняє виникнення ситуації, за якої державні реєстратори прав на нерухоме майно відмовляють у державній реєстрації прав господарським товариствам, що були створені у процесі приватизації із внесенням їх засновником (регіональним відділенням Фонду державного майна України (далі – Фонд) до статутного капіталу державного нерухомого майна. Унаслідок цього товариства змушені звертатися до суду за захистом своїх прав.**

Відповідно до частини 1 статті 15 Закону України від 04.03.1992 № 2163-ХІІ «Про приватизацію державного майна» (зі змінами) одним із способів приватизації державного майна є продаж акцій (часток, паїв), що належать державі у господарських товариствах, на аукціоні, за конкурсом, на фондових біржах та іншими способами, що передбачають загальнодоступність та конкуренцію покупців. Серед етапів приватизації, що передують такому продажу, є етап створення господарського товариства та внесення до його статутного капіталу державного майна, яке приватизується. Таким чином згідно зі статтею 85 Господарського кодексу України господарське товариство стає власником майна, переданого йому у власність засновником (у нашому випадку – органом приватизації), а останній стає власником акцій (часток, паїв), які згодом реалізує у визначеному законодавством порядку. Права на нерухоме майно виникають з моменту їх державної реєстрації,

ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО ПРИВАТИЗОВАНИХ ОБ'ЄКТІВ

тобто господарському товариству для використання у своїй діяльності наданого йому у власність засновником нерухомого майна потрібно здійснити державну реєстрацію прав на таке майно.

Однак у практиці Регіонального відділення Фонду по Миколаївській області (далі – регіональне відділення) спостерігалася ситуація, коли створене в процесі приватизації акціонерне товариство до моменту набрання чинності Законом України від 01.07.2004 № 1952-ІV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон) не зареєструвало право власності на нерухоме майно, що було передано до його

статутного фонду засновником (регіональним відділенням).

Наразі документом, який підтверджує право товариства на нерухоме майно, є перелік нерухомого майна, переданого до статутного капіталу акціонерного товариства його засновником, який складається відповідно до Положення про впорядкування передачі об'єктів нерухомого майна, приватизованих у складі цілісного майнового комплексу або переданих до статутного фонду господарського товариства, затвердженого наказом Фонду від 25.11.2003 № 2097.

До 2013 року було чинним Тимчасове положення про порядок державної реєстрації права власності та інших

речових прав на нерухоме майно, затверджене наказом Міністерства юстиції України від 07.02.2002 №7/5, яке визначало одними із правоустановчих документів, на підставі яких оформлялося право власності на нерухоме майно, рішення засновника про утворення відкритого акціонерного товариства, створеного в процесі приватизації (корпоратизації), та акт приймання-передання нерухомого майна або перелік нерухомого майна, наданий засновником або державним органом приватизації.

Тепер (а саме з 1 січня 2013 року) в законодавстві немає чіткого визначення статусу такого документа, як перелік майна, переданого до статутного капіталу акціонерного товариства його засновником. Не визначено, чи є він документом, що підтверджує виникнення або перехід права власності на нерухоме майно.

Зараз відносини, пов'язані з державною реєстрацією прав на нерухоме майно та їх обтяжень, регулюються Цивільним кодексом України, Законом, Порядком та іншими нормативно-правовими актами. У пункті 6 частини 1 статті 19 Закону зазначено, що державна реєстрація прав провадиться на підставі «інших документів, що підтверджують виникнення, перехід, припинення прав на нерухоме майно, поданих органу державної реєстрації прав разом із заявою». Перелік таких документів передбачений пунктом 27 Порядку. Проте у підпункті 16 пункту 27 Порядку зазначено, що крім наведених можуть бути також й «інші документи, що підтверджують виникнення, перехід та припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно відповідно до закону». Таким чином, **визначений у Порядку перелік документів, які підтверджують виникнення, перехід, припинення прав на нерухоме майно, не є вичерпним.**

У практиці регіонального відділення була ситуація, коли акціонерне товариство звернулося до державного реєстратора прав на нерухоме майно та разом із заявою подало такі документи: перелік майна, наданий органом приватизації, план приватизації, технічні паспорти на нерухоме майно, копії рішень регіонального відділення про приватизацію майна, про створення акціонерного товариства та про завершення приватизації. Дослідивши подані матеріали, державний реєстратор прийняв рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень на підставі того, що не подано документ, який підтверджує

виникнення або перехід права власності на нерухоме майно, передбачений Порядком. Відповідно до вимог Закону реєстратор через п'ять днів прийняв рішення про відмову в державній реєстрації прав та їх обтяжень через неусунення обставин, що були підставою для прийняття рішення про зупинення розгляду заяви. Акціонерне товариство вирішило звернутися до Миколаївського окружного адміністративного суду з позовом до державного реєстратора прав на нерухоме майно про визнання протиправним зазначеного рішення і його скасування та зобов'язання прийняти рішення і вчинити певні дії (зобов'язати державного реєстратора прийняти рішення про державну реєстрацію прав на нерухоме майно). Позивач наполягав на тому, що перелік нерухомого майна, переданого до статутного капіталу відкритого акціонерного товариства, виданий регіональним відділенням, відповідно до пункту 6 частини 1 статті 19 Закону є «іншим документом, що підтверджує виникнення або перехід прав на нерухоме майно».

Постановою Миколаївського окружного адміністративного суду позов задоволено частково: визнані протиправними та скасовані рішення державного реєстратора прав на нерухоме майно про зупинення розгляду заяви та відмову в державній реєстрації, а також зобов'язано відповідача повторно розглянути заяви акціонерного товариства з урахуванням переліку майна, переданого у власність акціонерному товариству його засновником – регіональним відділенням.

У мотивувальній частині постанови суд дійшов висновку, що «підготовлений регіональним відділенням перелік майна, переданого у власність ВАТ «Виноградівський», є документом, що підтверджує факт набуття відкритим акціонерним товариством права власності на нерухоме майно, тобто «іншим документом», що згадується у статті 19 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень». Отже, відповідачі під час розгляду заяв товариства безпідставно не врахували наданий останнім перелік майна».

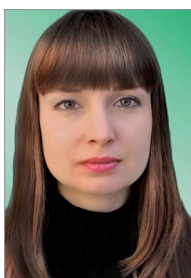
Аналогічну думку висловила колегія суддів Вищого господарського суду України під час розгляду справи за позовом ТДВ «Агротранс» (правонаступника ВАТ «Агротранс», засновником якого також було регіональне відділення) до Реєстраційної служби Кривоозерського районного управління юстиції Миколаївської області про визнання права власності на комплекс

нежитлових будівель та зобов'язання державного реєстратора прав на нерухоме майно зареєструвати право власності. Колегія суддів дійшла висновку, що «у розумінні підпункту 16 пункту 27 Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 № 703, виданий державним органом приватизації перелік нерухомого майна, переданого у статутний фонд ВАТ «Агротранс», може вважатися «іншим документом», що підтверджує виникнення у ВАТ «Агротранс» права власності на нерухоме майно».

Статтею 328 Цивільного кодексу України встановлено, що право власності набувається на підставах, які не заборонені законом. Право власності вважається набутим правомірно, якщо інше прямо не випливає із закону або незаконність набуття права власності не встановлена судом. У наведених вище випадках акціонерні товариства набули право власності на нерухоме майно на законних підставах – унаслідок внесення в процесі приватизації засновником до статутного капіталу нерухомого майна. Згідно зі статтею 2 Закону державна реєстрація речових прав на нерухоме майно – це офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Відповідно до пункту 2 частини 1 статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України» Фонд підтверджує факт передання державного майна до статутного капіталу господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації) в порядку, встановленому законодавством.

Таким чином, судові органи визнають, що перелік майна, переданого до статутного капіталу акціонерного товариства його засновником, є документом, який підтверджує виникнення права власності на нерухоме майно. Потрібно зазначити, що у Порядку це питання залишилося не висвітленим. З метою недопущення спірних ситуацій у майбутньому потрібно порушити питання щодо внесення змін до пункту 37 Порядку та додати до переліку інших документів, які підтверджують виникнення права власності на нерухоме майно, перелік майна, переданого до статутного капіталу акціонерного товариства його засновником. ▲



Олександра ДЕНИСЮК

головний спеціаліст відділу управління державним майном РВ ФДМУ по Харківській області

За останніми даними, у Харківській області до статутних капіталів 327 господарських товариств не увійшов та залишився на їх балансах 12 141 об'єкт державної власності. Станом на 01.02.2014 регіональним відділенням стосовно вилученого майна реалізовано 10 712 управлінських рішень (див. рисунок): 1 136 об'єктів приватизовано (10,7 % загальної кількості об'єктів), 5 291 – передано в комунальну власність (49,4 %), 185 – передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади (1,7 %), 369 – списано (3,4 %).

Інші управлінські рішення (про зняття з балансу господарськими товариствами на підставі документів, що підтверджують приватизацію житла мешканцями одноповерхових малоквартирних житлових будинків; щодо об'єктів неіснуючого державного майна, стосовно якого регіональним відділенням вичерпані заходи правового характеру та/або стягнуті збитки тощо) прийняті щодо 3 492 об'єктів (32,6 %). Також регіональним відділенням прийняті тимчасові управлінські рішення стосовно 239 об'єктів, з яких 25 – передані в оренду (0,2 %), 214 – передані господарським товариствам на умовах договору зберігання (2 %).

* Бричковська Є. М. Управління майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2013. – № 4. – С. 12 – 15.

- Під час приватизації державних і сільськогосподарських підприємств із статутних капіталів новостворених господарських товариств вилучалися об'єкти державної власності, які відповідно до вимог чинного законодавства не підлягали приватизації або приватизація яких мала здійснюватися за особливим режимом.
- Одним з основних завдань Регіонального відділення Фонду державного майна України по Харківській області (далі – регіональне відділення) є ефективне управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансах, та прийняття оптимальних управлінських рішень щодо способу використання такого майна.
- Рік тому фахівці регіонального відділення ділилися своїм досвідом та порушили деякі гострі питання* стосовно управління таким державним майном. Що змінилося за рік – про це йдеться у даній статті.

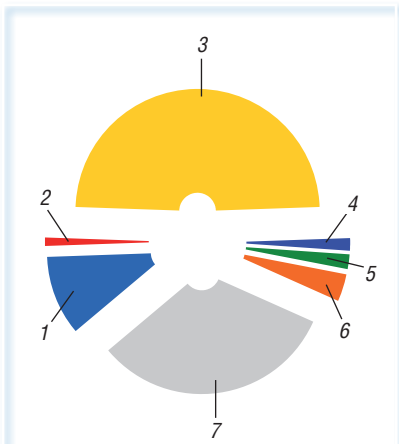
ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ, ЯКЕ НЕ УВІЙШЛО ДО СТАТУТНИХ КАПІТАЛІВ ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ

За даними бази даних ІППС «Етап-майно», на початок лютого поточного року залишилося 1 668 одиниць державного майна, щодо якого не реалізовані управлінські рішення. Зазначене майно не увійшло до статутних капіталів 185 господарських товариств, 89 з яких наразі ліквідовані.

Як і раніше, важливим напрямом роботи регіонального відділення за-

лишається передання об'єктів державного житлового фонду та інженерної інфраструктури, що перебувають на балансі господарських товариств, у комунальну власність територіальних громад.

Розпочате у 2011 – 2013 роках передання зазначених об'єктів у комунальну власність активно триває і в 2014 році. Загалом у комунальну власність територіальних громад



Розподіл управлінських рішень, прийнятих РВ ФДМУ по Харківській області, щодо державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств (станом на 01.02.2014):

1 – приватизовано; 2 – передано в оренду; 3 – передано в комунальну власність; 4 – передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади; 5 – передано господарським товариствам на умовах договору зберігання; 6 – списано; 7 – інше

Харківської області передано 246 об'єктів державного житлового фонду та соціальної інфраструктури.

Залишається непростою ситуація стосовно передання в комунальну власність об'єктів державного майна, які перебувають на балансі ліквідованих господарських товариств та господарських товариств, щодо яких відкрито провадження у справі про банкрутство та розпочато ліквідаційну процедуру. Відповідно до вимог статті 41 Закону України від 14.05.1992 № 2343-XII «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (зі змінами та доповненнями) у разі ліквідації підприємства-банкрута об'єкти житлового фонду, в тому числі гуртожитки та об'єкти інженерної інфраструктури, підлягають безоплатному переданню в комунальну власність територіальної громади без додаткових умов.

Основною причиною відмови органів місцевого самоврядування територіальних громад прийняти в комунальну власність державне майно є відсутність у місцевих бюджетах коштів на його утримання. Часто процедура прийняття об'єктів житлового фонду та інженерної інфраструктури в комунальну власність гальмується через те, що органи місцевого само-

врядування заінтересовані приймати лише об'єкти, які мають задовільний стан та потребують незначних бюджетних витрат на утримання, а також об'єкти, які в подальшому можна приватизувати. Додаткові ускладнення виникають у разі відсутності технічної документації на об'єкти або у разі потреби оновлення такої документації. Органи місцевого самоврядування вимагають виготовлення документації від господарських товариств – балансоутримувачів державного майна. Часто обов'язковою умовою прийняття об'єктів державного майна у комунальну власність, яку висувають органи місцевого самоврядування, є проведення капітального ремонту будівель та комунікацій.

Деякі з об'єктів державного житлового фонду зруйновані, в аварійно-небезпечному або не придатному для використання за цільовим призначенням стані – через це прийняти оптимальне управлінське рішення регіональне відділення не в змозі, оскільки на законодавчому рівні досі не врегульовано процедуру списання такого державного майна.

З метою збереження та використання за цільовим призначенням об'єктів державного житлового фонду, гуртожитків та об'єктів інженерної інфраструктури, які не увійшли до статутних капіталів господарських товариств, створених у процесі приватизації, та перебувають на балансах неплатоспроможних підприємств або підприємств-банкрутів, особливо актуальним є законодавче врегулювання питань прискорення їх передання в комунальну власність, зокрема, зобов'язання органів місцевого самоврядування приймати майно у якомога коротший термін і без додаткових вимог, а також установлення відповідальності цих органів за зволікання у процесі приймання.

Непростим для регіонального відділення є вибір подальшого способу управління об'єктами соціально-побутового призначення (магазинами, клубами, їдальнями, лазнями та іншим індивідуально визначеним майном), які вилучалися зі статутних капіталів господарських това-

риств під час приватизації та тривалий час не функціонували. Ці об'єкти перебувають в аварійному або не придатному для використання стані, а їх майно та обладнання є морально та фізично застарілим (відповідно до Закону України від 03.03.1998 № 147/98-ВР «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (зі змінами) безоплатне передання в комунальну власність об'єктів соціально-побутового призначення передбачено лише у випадку, коли ці об'єкти пропонувалися до продажу не менше ніж два рази на конкурентних засадах, але аукціони з їх продажу не відбулися у зв'язку з відсутністю попиту потенційних покупців).

З метою збереження індивідуально визначеного майна, яке залишилося після ліквідації господарського товариства та підлягає приватизації, регіональним відділенням вживаються заходи щодо передання такого майна за договорами оренди або на умовах договорів безоплатного зберігання (до моменту продажу конкурентними способами), однак і ці заходи не завжди забезпечують його належне утримання. Так, під час ліквідації ЗАТ «Титан» з виробництва підйомно-транспортного устаткування будівлю медпункту з обладнанням передано за договором зберігання до ТОВ «Харківський завод підйомно-транспортного устаткування».

За результатами перевірки державного майна, що не увійшло до статутного капіталу ЗАТ «Титан» з виробництва підйомно-транспортного устаткування, проведеної фахівцями регіонального відділення в грудні 2013 року, встановлено, що будівля медпункту має незадовільний стан (напівзруйнована), а обладнання фізично та морально застаріле.

Відповідно до Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі, затвердженого спільним наказом Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.1999 № 908/68, та згідно з пунктом 1.1 договору зберігання зберігач взяв на

себе зобов'язання щодо виконання функцій зберігання та утримання у задовільному стані об'єктів державного майна, які обліковуються на їх балансах, однак не виконав цієї умови договору.

Для вжиття заходів щодо усунення встановлених порушень регіональне відділення звернулося до господарського товариства – зберігача щодо виконання ним договірних зобов'язань та запропонувало відновити пошкоджені об'єкти державної власності, водночас поінформувавши правоохоронні органи стосовно ситуації, що склалася.

Щодо об'єктів, які фізично зношені та не придатні для подальшої експлуатації, регіональне відділення за зверненням балансоутримувачів приймає рішення про списання згідно з *Порядком списання об'єктів державної власності*, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.2007 № 1314. У Харківській області у 2013 році за підсумками списання такого державного майна сума надходжень до державного бюджету становить 31 628,6 грн.

Регіональне відділення вживає заходів щодо відшкодування збитків, завданих державі внаслідок незаконного продажу, руйнування, знищення державного майна. Як приклад можна навести ситуацію, яка склалася навколо колишнього об'єкта цивільної оборони – спецоб'єкта № 21-36-150 (підземна захисна споруда – сховище), що не увійшов під час приватизації до статутного капіталу лік-

відованого ВАТ «Харківський завод «Кондиціонер».

За підсумками проведеної регіональним відділенням перевірки виявлено, що зазначений об'єкт державної власності, який був переданий регіональним відділенням в оренду ТОВ «Центр Прогрес», зруйновано в ході здійснення орендарем невід'ємних поліпшень орендованого майна. На виконання постанови Харківського апеляційного господарського суду ТОВ «Центр Прогрес» у повному обсязі відшкодувало завдані державі збитки, суму яких визначено на засадах незалежної оцінки (465 840,00 грн.).

До цього часу залишається не врегульованим і питання стосовно об'єктів водного фонду. Так, до статутного капіталу КСП «Дергачівський» (реформовано у ТОВ «Дергачівський») під час приватизації не увійшли об'єкти державної власності – сім водосховищ, розташованих на території Дергачівського району. В 2005 році ухвалою господарського суду Харківської області ТОВ «Дергачівський» ліквідовано як юридичну особу. Таким чином, державне майно залишилося без балансоутримувача.

За результатами перевірок установлено, що чотири водосховища Дергачівською районною державною адміністрацією Харківської області передано в оренду (на земельні ділянки під водоймищами укладено договори оренди).

Відповідно до статті 13 Водного кодексу України всі води (водні

об'єкти), у тому числі штучні водойми (водосховища, ставки), є державною власністю, державне управління якою в галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів здійснюють Кабінет Міністрів України, місцеві ради та їх виконавчі комітети, спеціально уповноважені органи державної виконавчої влади, інші державні органи.

Згідно зі статтею 51 Водного кодексу України орендодавцями водосховищ загальнодержавного значення виступають Кабінет Міністрів України та місцеві державні адміністрації. На підставі наведених законодавчих норм регіональне відділення неодноразово зверталось до Дергачівської районної державної адміністрації Харківської області та до Харківської обласної державної адміністрації щодо прийняття ними функцій з управління зазначеними водними об'єктами, однак отримало відповіді про неможливість прийняття зазначених об'єктів у зв'язку з відсутністю технічної, будівельної, фінансової документації на об'єкти.

Проте регіональне відділення, виконуючи покладені на нього державною функції, постійно працює над підвищенням ефективності управління майном, яке під час приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, докладає максимум зусиль для вирішення проблемних питань, які виникають у процесі управління об'єктами державної власності. ▲

На колегії Фонду державного майна України

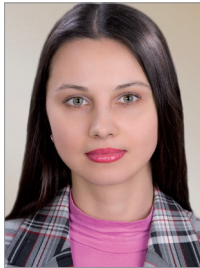


Відповідно до Положення про колегію Фонду державного майна України 28 лютого 2014 року відбулося засідання колегії Фонду державного майна України (далі – Фонд) у робочому порядку за головування керівника О. РЯБЧЕНКА. На засіданні були присутні члени колегії та керівники структурних підрозділів Фонду. Начальники регіональних відділень Фонду взяли участь у засіданні колегії в режимі відеоконференції.

До порядку денного засідання були включені такі питання:

1. Про своєчасне і якісне виконання завдань, визначених актами і дорученнями Президента України, планами організації виконання законів України, рішеннями Кабінету Міністрів України та дорученнями Прем'єр-міністра (на виконання протокольного доручення Кабінету Міністрів України від 28.01.2014 № 2577/0/1/14) (доповідач – П. Юмашев, начальник Управління документального забезпечення та контролю).
2. Про стан та перспективи виконання у 2014 році Фондом плану надходження коштів до державного бюджету від приватизації державного майна у встановлених законодавством обсягах (доповідач – О. Дем'яненко, начальник Управління планування та пільгового продажу).

Докладніше – у газеті «Відомості приватизації» від 5 березня 2014 р. № 9 (806)



Євгенія ГНАТЧЕНКО

доцент Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова, канд. екон. наук

Угоди державно-приватного партнерства у загальному розумінні можуть бути охарактеризовані, як контракти, згідно з якими уряд надає приватній особі дозвіл на будівництво або управління об'єктами інфраструктури певного типу на певний період часу.

У світовій практиці існують три альтернативні моделі участі приватного сектору в управлінні об'єктами муніципальної комунальної інфраструктури.

1. Акціонування комунальних підприємств з подальшим частковим продажем акцій із збереженням контрольного пакета у власності муніципалітету.

Акціонування комунальних підприємств широко поширене в Німеччині, тому цю модель прийнято називати німецькою.

2. Збереження права муніципальної власності на основні фонди підприємств комунального господарства та залучення приватного сектору для управління цими фондами (у тому числі інвестування).

Модель участі приватного сектору в управлінні комунальною інфраструктурою передбачає застосування концесійних механізмів. Цю модель називають французькою, тому що саме у Франції вперше залучили приватних операторів до управління підприємствами водопостачання.

3. Приватизація шляхом продажу всіх акцій або контрольного пакета

- Як у розвинутих країнах, так і в тих, які розвиваються немає можливості забезпечити в повному обсязі фінансування будівництва та облаштування таких життєзабезпечуючих об'єктів інфраструктури, як автошляхи, споруди водовідведення та водоочищення, теплові станції та мережі тощо. Тому уряди країн дедалі частіше звертаються до приватного сектору, як джерела фінансування міської інфраструктури шляхом впровадження проектів державно-приватного партнерства.

ФОРМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В ПРОЕКТАХ РОЗВИТКУ МІСЬКОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

акціонованого комунального підприємства приватному інвестору.

Піонером застосування цієї моделі є Велика Британія, де в 1989 році було приватизовано підприємства водопостачання та водоочищення, тому модель називають англійською. Модель використовується досить рідко, оскільки в разі продажу активів подвоюються видатки приватної компанії: до інвестиційних витрат додаються витрати з придбання майна. Внаслідок низької привабливості моделі для приватного сектору, а також через те, що влада не готова розлучатися зі стратегічними активами, лише кілька країн надали перевагу повній приватизації: Велика Британія (Англія та Уельс), Чилі та США.

У зарубіжній літературі розглядають багато різновидів угод державно-приватного партнерства, які відрізняються деякими аспектами впровадження проектів, а саме режимом власності на об'єкт і механізмом відшкодування витрат концесіонера. Найбільш популярними є такі:

• **BOТ** (*build-operate-transfer* – будівництво-управління-передання) –

приватна компанія фінансує будівництво об'єкта інфраструктури та здійснює управління ним протягом певного терміну, після закінчення якого об'єкт передається до державного управління;

• **BOO** (*build-operate-own* – будівництво-володіння-управління) – те саме, що й BOТ, однак майно не передається до державного управління. Після закінчення терміну концесійної угоди право на управління майном може перейти до іншої приватної компанії;

• **BLT** (*build-lease-transfer* – будівництво-оренда-передання) – нові споруди будуються за рахунок приватного капіталу і після закінчення будівництва надаються державним або місцевим органам управління на підставі угоди оренди. Після закінчення терміну дії угоди майно переходить у власність та розпорядження держави або місцевих органів самоврядування;

• **ROT** (*rehabilitate-operate-transfer* – реабілітація-володіння-передання) – форма впровадження проектів, подібна до BOТ, яка використовується для відновлення вже існуючих об'єктів замість будівництва нових;

- **ROL** (*rehabilitate-operate-lease* – реабілітація-володіння-оренда) – після виконання робіт з відновлення інфраструктури компанія-концесіонер управляє майном на підставі договору оренди;

- **CAO** (*contract-add-operate* – контракт-збільшення-володіння) – користувачам надаються існуючі споруди на правах оренди.

Із усіх наведених форм угод типи BOT та ROT можна вважати такими, які найбільш повно відповідають визначенню концесії у вітчизняній економіці.

Одним з найпоширеніших у галузі інфраструктури є механізм BOT, який передбачає, що інфраструктурний об'єкт створюється за рахунок концесіонера, після чого концесіонер набуває право експлуатації цього об'єкта протягом терміну, достатнього для того, щоб окупити здійснені інвестиції. Після закінчення терміну концесіонер безоплатно передає об'єкт у власність концесіодавця.

Механізм BOT використовується під час будівництва автострад, мостів, тунелів, трубопроводів, аеропортів, електростанцій, портів, стадіонів, гідротехнічних споруд та інших важливих об'єктів інфраструктури, створення яких потребує значних коштів. З використанням механізмів BOT побудовано електростанції у Туреччині, Індії, Таїланді та В'єтнамі, системи водопостачання в Аргентині та Чилі, автостради в Південній Кореї та Малайзії, аеропорти в Єгипті, Греції, Канаді та США. І це – далеко не повний перелік країн, які успішно використали механізм державно-приватного партнерства для створення систем інфраструктури.

Також широко використовується механізм ROT, який передбачає передання існуючого об'єкта інфраструктури, що перебуває в державній власності, в приватні руки на умовах здійснення модернізації об'єкта з подальшою його експлуатацією за умови прийняття концесіонером певних обов'язків і обмеження деяких прав концесіонера щодо об'єкта (з подальшим переданням об'єкта державі або без нього).

Форми участі приватних партнерів у проектах розвитку інфраструктури, участь сторін у процесі наведеної в таблиці.

Законом України від 01.07.2010 № 2404-VI «Про державно-приватне

Форми участі приватного капіталу	Власність на майно	Управління	Капітальні інвестиції	Комерційний ризик	Тривалість, років
Довірче управління	Державна/ комунальна	Приватне	Державні/ комунальні	Державний/ комунальний	3 – 5
Оренда	Державна/ комунальна	Приватне	Державні/ комунальні/ приватні	Розподілений	8 – 15
Концесія	Державна/ комунальна	Приватне	Приватні	Приватний	25 – 49
Приватизація	Приватна	Приватне	Приватні	Приватний	Необмежена

партнерство» створено законодавче підґрунтя для стимулювання розвитку співпраці між державним та приватним сектором з метою підвищення конкурентоспроможності та залучення інвестицій в економіку України. У рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цього закону та інших законодавчих актів України можуть укладатися договори про концесію, спільну діяльність, розподіл продукції тощо.

Здійснення державно-приватного партнерства передбачає виконання однієї або кількох таких функцій: проектування; фінансування; будівництва; відновлення (реконструкції, модернізації); експлуатації; пошуку; обслуговування; а також інших функцій, пов'язаних з виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.

Закон України від 16.07.1999 № 997-XIV «Про концесії» зараз діє в редакції 2009 року. Цей закон передбачає можливість подальшого прийняття галузевих нормативних актів. Для реалізації участі приватних інвесторів в окремих галузях господарювання прийнято низку законів (від 14.12.1999 № 1286-XIV «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг»; від 21.10.2010 № 2624-VI «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності»; від 08.07.2011 № 3687-VI «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що пере-

бувають у державній власності»), які мають сприяти залученню приватних партнерів у ті сфери, де відчувається найбільша потреба в модернізації. Однак ці законодавчі кроки поки не забезпечили масштабного співробітництва комунальних та державних підприємств з приватними інвесторами. З моменту прийняття концесійного законодавства реалізовано одиничні концесійні проекти у сферах водопостачання (Луганський та Одеський водоканали) та будівництва автошляхів. Тому прийняття закону про державно-приватне партнерство має стимулювати співпрацю та більш чітко окреслити права, обов'язки та перспективи для всіх учасників.

Інвестиції в розширення або модернізацію інфраструктури життєзабезпечуючих об'єктів сприятимуть загальному економічному розвитку країни та підвищенню рівня життя населення. Переваги держави полягають в тому, що завдяки схемам державно-приватного партнерства буде забезпечено фінансову участь приватного сектору в будівництві об'єктів міського господарства; здійснено технологічні інновації, залучено іноземних інвесторів. Приватним інвесторам такі проекти надають змогу розширити частку присутності на ринку комунальних послуг, а також одержувати норму прибутку від здійснених інвестицій. І, нарешті, населення одержить відновлення міської інфраструктури (що неможливо здійснити лише за рахунок місцевого та державного бюджетів) та користуватиметься сучасними технологіями у сфері послуг.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Про державно-приватне партнерство*: Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI // Урядовий кур'єр. – 2010. – № 160.
2. *Про концесії*: Закон України від 16.07.1999 № 997-XIV // Урядовий кур'єр. – 1999. – № 177.

ВИВЧАЄМО ПОПИТ на об'єкти приватизації

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи А – склад для зберігання готової продукції

Місцезнаходження об'єкта: Камінь-Каширський р-н, м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська, 114а.

Балансоутримувач об'єкта: ВАТ «Камінь-Каширський консервний завод».

Відомості про об'єкт: склад для зберігання готової продукції – будівля, розташована на території колишнього консервного заводу, перебуває в незадовільному стані: у деяких місцях даху шифер проламаний, усередині приміщення дерев'яні опори пошкоджені (мають шпарини), перекриття у багатьох місцях прогнило. Приміщення не замкнено.

Склад знаходиться у межах населеного пункту м. Камінь-Каширського в його периферійній частині. Поряд житлова забудова.

Рік побудови – не встановлений.

Об'єкт складається з одноповерхової цегляної будівлі загальною площею 484,1 м². Фундамент бутобетонний, підлога бетонна, стіни цегляні, перекриття дерев'яне, покрівля – азбоцементні листи, зовнішнє оздоблення – облицювальна плитка. Фізичний знос будівлі становить 50 %.

Об'єкт не експлуатується. Відсутні електро- та водопостачання.

Відомості про земельну ділянку: земельна ділянка окремо не виділена. Орієнтовна площа земельної ділянки – 500 м². Дозволений вид використання земельної ділянки – комерційна діяльність.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні разом із земельною ділянкою.

Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати в РВ ФДМУ по Волинській області за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, кімн. 801.

☎ (0332) 24-00-57.



РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи А – нежитлова будівля

Місцезнаходження об'єкта: м. Дубно, пров. Центральний, 6.

Відомості про об'єкт: об'єкт державної власності групи А – нежитлова будівля (склад-магазин), що не увійшла до статутного капіталу ВАТ «Дубноцукор».

Окремо розташована одноповерхова цегляна будівля, загальна площа – 125,7 м². Технічний стан – задовільний. Фундамент та цоколь бетонні, стіни цегляні, перегородки цегляні, підлога – дошка, цемент. Опалення водяне. Наявні водопостачання та каналізація.

Відомості про земельну ділянку: земельна ділянка перебуває у власності ТзОВ «Монстера Інвест».

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні.

Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати в РВ ФДМУ по Рівненській області за адресою: м. Рівне, вул. 16 Липня, 77.

☎ (0362) 63-58-19.



ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи А – будівля побутових приміщень з підвалом (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта: м. Запоріжжя, Південне шосе, 62.

Балансоутримувач об'єкта: перебуває на зберіганні у юридичної особи згідно з договором безоплатного зберігання державного майна.

Відомості про об'єкт: триповерхова окремо розташована будівля з підвалом загальною площею 933,8 м². Фундамент – залізобетонні блоки, стіни цегляні, є інженерні мережі електро-, водопостачання та водяного опалення. Рік побудови – 1985.

Будівля розташована в промисловій зоні м. Запоріжжя, в безпосередній близькості до полотна шляху, на огороженій території, яка охороняється.

Зараз будівля не використовується, перебуває в задовільному стані.

Відомості про земельну ділянку: площа земельної ділянки становить 0,0646 га. Категорія земель: землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення. Цільове призначення – для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд іншої промисловості. Документація із землеустрою щодо відведення земельної ділянки розроблена.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні разом із земельною ділянкою.

Початкова ціна продажу об'єкта разом із земельною ділянкою з урахуванням ПДВ становить 923 113,2 грн.



Об'єкт державної власності групи А – окремо розташовані споруди виробничого призначення (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта: м. Запоріжжя, вул. Експресівська, 28.

Балансоутримувач об'єкта: колишній балансоутримувач ЗАТ «Запоріжбуд» ліквідований. Частина споруд перебуває на зберіганні згідно з договорами безоплатного зберігання державного майна.

Відомості про об'єкт: об'єкт розташований у промисловій зоні м. Запоріжжя, на огороженій території, що охороняється. На території, крім державного майна, розташовано майно іншої особи. До складу об'єкта входять: цегляний склад та столярня майстерня (площею 844,4 м²), залізобетонний та цегляний склади пально-мастильних матеріалів (61,0 м² та 27,7 м²), цегляна будівля з приміщеннями двох гаражів (75,9 м²), цегляна прохідна (4,8 м²), два металевих зварювальних цехи (295,8 м² та 157,7 м²), два металеві навіси (157,6 м² та 62,7 м²), металеві склади (7,9 м², 116,0 м², 49,4 м²), майданчики під склад та під тельфер з металевими та залізобетонними колонами, паркан, асфальтобетонне замощення.

Відомості про земельну ділянку: орієнтовна площа земельної ділянки під державним майном становить 0,75 га. Проводиться робота з виготовлення документації із землеустрою щодо відведення земельної ділянки під об'єктом.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні разом із земельною ділянкою.



Додаткову інформацію про об'єкти можна отримати в РВ ФДМУ по Запорізькій області за адресою: м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 50, кімн. 36, 38.

☎ (061) 226-07-74, 226-07-75.

ПОЗОВНА ЗАЯВА ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА ОСНОВА ЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ У СУДІ

Вікторія ТАФІНЦЕВА

*головний спеціаліст – юрисконсульт юридичного
відділу РВ ФДМУ по Одеській області*

Сучасний етап розвитку українського суспільства передбачає вирішення низки політичних, економічних та соціальних питань, зокрема, захисту прав та інтересів громадян. Саме забезпечення надійного захисту прав, свобод, інтересів та особистої безпеки громадян є головним обов'язком держави. У статті 3 Конституції України (далі – Конституція) встановлено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, а права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Відповідно до статті 55 Конституції та статті 15 Цивільного кодексу України (ЦКУ) кожен має право на судовий захист. Крім цього, статтею 129 Конституції встановлено засади здійснення правосуддя в Україні, головними з яких є: законність, рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальність сторін, гласність судового процесу, обов'язковість рішень суду та ін.

Таким чином, суд має стати справжнім гарантом прав і охоронюваних законом інтересів громадян, інших суб'єктів права. Для цього потрібне закріплення таких правових механізмів, які могли б забезпечити належну реалізацію прав, у тому числі права на судовий захист. Пленум Верховного Суду України постановою від 01.11.1996

№ 9 «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» звернув увагу на те, що правосуддя в Україні здійснюється виключно судами, юрисдикція яких поширюється на всі правовідносини, які виникають у державі, судам підвідомчі всі спори про захист прав та свобод громадян. Суд не вправі відмовити особі у прийнятті позовної заяви чи скарги лише з тієї підстави, що її вимоги можуть бути розглянуті в досудовому порядку.

Захист цивільних прав являє собою багатопланову та комплексну проблему, розроблення якої може відбуватися в різних напрямках, наприклад, таких: загальна характеристика прав, що підлягають захисту; гарантії здійснення; форми реалізації; способи захисту; процесуальні форми захисту; шляхи подальшого розвитку; місце і роль у механізмі правового регулювання. Актуальним є дослідження означеної проблеми на перетині матеріального та процесуального права.

У цивілістичному аспекті центральним є питання процесуальних форм захисту цивільних прав, оскільки його інтерпретація має певне методологічне значення для науки і законотворчої практики та відображає сутнісні характеристики правового регулювання у цій сфері.

Вивчення процесуальних форм захисту цивільних прав відбувалося, як правило, цивілістами або процесуалістами в межах предметів своїх наук. Це певним чином стримувало дослідження фундаментальних про-

блем захисту суб'єктивних цивільних прав і охоронюваних законом інтересів, яке передбачає вивчення їх у взаємозв'язку з іншими правовими інститутами різних галузей права.

Питанням форм захисту цивільних прав займалися такі науковці: В. М. Горшенєв, В. В. Бутнев, Г. П. Ареф'єв, В. П. Воложанін, С. В. Курильов, Д. М. Чечот, Ю. К. Осипов, М. С. Шакарян, М. А. Гуревич, А. А. Добровольський, С. А. Іванова, А. Н. Кожухарь, Г. Л. Осюкіна, В. Н. Щеглов. Матеріальним і процесуальним аспектам захисту цивільних прав та інтересів приділяли увагу В. П. Грибанов, О. В. Дзера, І. С. Канзафарова, О. О. Красавчиков, Р. О. Стефанчук, Є. О. Харитонов, Я. М. Шевченко.

Захист порушених і оспорюваних прав та охоронюваних законом інтересів громадян, підприємств, установ і організацій гарантується їх правом на звернення у встановленому порядку з вимогою до компетентного органу, наділеного юрисдикційними функціями, розпочати діяльність щодо розгляду та вирішення справи зі спірних правовідносин (стаття 16 ЦКУ, статті 3, 15 Цивільного процесуального кодексу України (ЦПК). Цивільно-правовий захист представляє собою передбачені законом вид і міру можливого або обов'язкового впливу на суспільні відносини, які зазнали протиправного впливу, з метою поновлення порушеного, невизнаного чи оспореного права. Деякі науковці-цивілісти розуміють під формою захисту прав та інтересів визначений порядок захисту прав та інтересів, здійснюваний тим або іншим юрисдикційним органом залежно від його природи.

Цивільним процесуальним засобом, яким забезпечується реалізація права на звернення до суду з метою здійснення правосуддя в справах, що виникають у спорах з цивільних, сімейних, трудових, кооперативних, авторських та інших правовідносин (статті 3, 15, 118 ЦПК), є позов.

У теорії цивільного процесу поняття позову тлумачать неоднозначно. У разі визначення позову, як звернення до суду на порушення спору з матеріально-правовою вимогою до відповідача, не враховується те, що такий спір виник між суб'єктами матеріальних правовідносин ще до звернення. У суді порушується не спір, а цивільна справа (тобто відкривається провадження у справі (стаття 122 ЦПК). Науковці, які визначають позов, як вимогу позивача

до відповідача про захист права, звернену через суд, відводять суду не внаслідок його ролі посередника та не враховують, що позивач і відповідач, як суб'єкти процесу, з'являються після прийняття судом позову до розгляду. У разі визначення позову, як процесуального засобу захисту права, спрощується існуючий зв'язок позову з його пред'явленням, розглядом і вирішенням судом. Крім того, органом захисту цивільних прав і законних інтересів є суд, тому і процесуальним засобом захисту прав та інтересів буде процесуальний акт суду – його рішення. Позов є тільки засобом порушення судової діяльності на захист права, здійснення правосуддя у цивільних справах, тобто процесуальним засобом реалізації права на судовий захист.

У разі визначення позову, як засобу звернення до суду з вимогою про захист права, що є юридичною дією загалом, позов ототожнюється з процесуальними діями, що не відповідає нормам ЦПК, які розрізняють поняття «позов» і «пред'явлення позову».

Крім того, процесуальні дії не виникають самі по собі, а є засобом реалізації прав і обов'язків, які виражаються у процесуальних формах – вимогах, клопотаннях, заявах.

У разі визначення позову, як вимоги про усунення порушення права, пред'явленої однією особою до іншої в суді, не враховується те, що ця характеристика властива не тільки позову, а й досудовим вимогам заінтересованих осіб. Позовними вони стають тоді, коли спрямовуються на порушення діяльності компетентного органу, на який покладено здійснення захисту права – тобто не тому, що вимоги пред'явлені однією особою до іншої для примусового здійснення через суд, а тому, що вимоги заявлені до суду з метою відкриття провадження у судовій діяльності на захист прав особи. Ця властивість позову відображена у статті 3 ЦПК, відповідно до якої кожна особа має право у порядку, встановленому законом, звернутися до суду за захистом порушеного, невизнаного або оспорюваного права чи охоронюваного законом інтересу. Таке право на звернення до суду за захистом реалізується заявами осіб, визначеними у зазначеній статті ЦПК. Отже, потреба в позові виникає тоді, коли настає потреба розгляду та вирішення правового спору між заінтересованими особами з метою захисту порушеного, невизнаного чи оспорюваного права громадян, підприємств і організацій. А сама

вимога до суду про захист права і охоронюваного інтересу в справах позовного провадження у ЦПК названа позовом або позовною заявою.

Отже, позов втілює у собі право заінтересованої особи на відкриття провадження цивільної справи у суді та судової діяльності на захист порушеного, невизнаного або оспорюваного права чи охоронюваного законом інтересу, державних і суспільних інтересів. Позов у цивільному судочинстві – це вимога заінтересованої особи до суду про здійснення правосуддя у цивільних справах на захист прав та інтересів, порушених чи оспорюваних іншою особою. У такій вимозі до суду вміщується також вимога до відповідача, тому у теорії цивільного процесу позов розглядається по-різному: як єдине поняття для матеріального і процесуального права (позов має дві складові – матеріально-правову і процесуально-правову); тільки як інститут процесуального права; як юридична категорія, що властива як самостійна матеріальному праву.

У наукових колах питання щодо поняття позову залишається дискусійним. Окремі автори (К. С. Юдельсон, К. І. Комісарів, В. М. Семенов, Н. І. Масленникова) називають позовом у цивільному процесуальному праві звернення до суду першої інстанції з вимогою щодо захисту спірного цивільного суб'єктивного права чи захищеного законом інтересу.

Деякі науковці розрізняють позов у матеріально-правовому значенні як засновані на цивільному праві і звернені через суд матеріально-правові вимоги позивача до відповідача; позов у процесуальному значенні – як звернену до суду вимогу щодо захисту суб'єктивного цивільного права чи визнання наявності або відсутності визначених цивільних правовідносин (С. Н. Абрамов, П. Ф. Єлисейкін, М. А. Гуревич).

На думку представників третього напрямку (А. Ф. Клейнман, А. А. Добровольський, В. І. Тертишников, М. Й. Стефан), позов являє собою єдине поняття, яке має дві характеристики – матеріально-правову і процесуальну. Матеріально-правова характеристика позову – це вимога позивача до відповідача, а процесуально-правова – це вимога до суду про захист права.

Єдине поняття позову видається більш правильним. Без спірної матеріально-правової вимоги позивача до відповідача немає позову. Матеріально-правова вимога стає по-

зовом, якщо вона звернена до суду, а суть позову може бути правильно визначена з урахуванням нерозривної єдності названих двох характеристик.

Спираючись на різні наукові думки, можна зробити висновок, що позов – це матеріально-правова вимога позивача до відповідача, звернена через суд або інший орган цивільної юрисдикції щодо захисту порушеного, оспореного або невизнаного суб'єктивного права чи охоронюваного законом інтересу, здійснена у визначеній законом процесуальній формі.

Позов складається з предмета позову, підстави позову, змісту позову.

Елементи позову тісно пов'язані між собою. Підставу позову повинен довести позивач для того, щоб надати суду всі матеріали, необхідні для його захисту. Предмет позову – правова вимога, яку суд повинен розглянути і винести законне та обґрунтоване рішення. Від предмета позову залежить форма (зміст) захисту.

Предмет позову полягає у матеріально-правовій вимозі позивача до відповідача, стосовно якої він просить постановити судові рішення. У позовах, спрямованих на спонукання відповідача до здійснення ним певних дій, предметом позову буде спірна матеріально-правова вимога позивача до відповідача; в позовах про визнання наявності чи відсутності правовідносин предметом є саме такі правовідносини – визнання їх наявності або відсутності.

Отже, предмет позову повинен мати правовий характер і виходити з матеріально-правових відносин. Предмет позову характеризується певним змістом, а в окремих випадках і окремим об'єктом. А тому у характеристиці предмета позову потрібно розрізняти предмет позову в його безпосередньому розумінні та матеріальний об'єкт. Наприклад, предметом позову може бути вчинення насильства в сім'ї – виходячи з цього, застосовуються відповідні заходи судового захисту, як-от: сплата компенсації, відшкодування збитків до розлучення сторін тощо.

Протягом усього часу розгляду справи позивач може змінити предмет позову, заявити нові вимоги в межах спірних правовідносин.

Визначення предмета позову має практичне значення і для індивідуалізації позовів, визначення підвідомчості справи.

Підставу позову становлять обставини, якими позивач обґрунтовує свої

вимоги до відповідача. Це юридичні факти матеріально-правового характеру, що визначаються нормами матеріального права, які врегульовують спірні правовідносини та доказові факти, на підставі яких можна зробити висновок про наявність чи відсутність відповідних прав.

Підстава позову являє собою низку фактів, які можна умовно розділити на дві групи. До першої групи належать активні факти – тобто такі, які підтверджують, що спірне право належить позивачеві, а на відповідача покладені певні обов'язки; до другої належать пасивні факти – які підтверджують, що відповідач виконав дії, спрямовані на заперечення права позивача або утвердження за собою права, яке йому не належить.

Підстава позову може бути змінена протягом розгляду справи. При цьому позивач замість зазначених юридичних фактів може посилатися на інші, які обґрунтовують таку саму вимогу, але не повинні виходити за межі зазначеного матеріально-правового спору.

Як право на зміну предмета позову, так і право на зміну підстави позову надане тільки позивачу, оскільки лише за його згодою суд може здійснити подібну заміну.

Підстава позову також має значення для індивідуалізації позовів. Суд відмовляє в прийнятті позовної заяви у випадку тотожності предмета, підстав і сторін спору, а виявивши таку обставину в ході судового розгляду – припиняє провадження у справі.

Питання щодо змісту як третього елемента позову в юридичній літературі є спірним. Низка дослідників (А. А. Добровольський, С. А. Іванова, Н. І. Масленникова) заперечують існування змісту як елемента позову. На їх думку, зміст – це мета позову, отже, не може бути складовою частиною позову.

Однак переважна більшість дослідників (М. А. Гуревич, В. В. Комаров, Н. А. Чечина, М. Й. Стефан, В. І. Тертишников) справедливо зазначають, що в змісті позову виражається волевиявлення позивача, без якого немає звернення до суду за захистом порушеного або оспорюваного права, і якщо мета виражена у волевиявленні особи, що виконує дію, то мета входить до змісту позову.

Таким чином, зміст позову – це зазначена позивачем форма судового захисту.

Право громадян на захист прав і свобод від порушень та протиправ-

них посягань (стаття 55 Конституції) у цивільному судочинстві у справах позовного провадження трансформовано в право на позов. За своєю структурою право на позов, як право на судовий захист, складається з права на пред'явлення позову і права на його задоволення, що у юридичній літературі трактується неоднозначно.

Концепція права на позов, як нерозривної єдності двох повноважень (права на пред'явлення позову і права на його задоволення), суперечить чинному законодавству і практиці його застосування. Право на пред'явлення і право на задоволення позову взаємопов'язані, але цілком самостійні, вони не збігаються за своїм змістом. Право на пред'явлення позову – це право на звернення з вимогою до суду за захистом, право на порушення його діяльності щодо здійснення правосуддя у цивільних справах.

Відсутність права на позов у матеріальному розумінні веде до ухвалення рішення про відмову у задоволенні позову. Тлумачення права на позов тільки у процесуальному розумінні – права на пред'явлення позову – знецінює значення позову та права на позов. Право на звернення до суду самостійно не спроможне гарантувати захист, якщо у позивача немає суб'єктивного матеріального права або охоронюваного законом інтересу чи обставин, які свідчать про їх порушення. Право на позов у матеріально-правовому розумінні, його виникнення, здійснення, припинення, весь правовий режим існування регулюються нормами цивільного, трудового, сімейного та інших галузей матеріального права. Право на пред'явлення позову, на позов у процесуальному розумінні є інститутом цивільного процесуального права. Отже, право на пред'явлення позову – це надана і забезпечена заінтересованим особам можливість звернутися до суду першої інстанції з вимогою про розгляд і вирішення цивільно-правового спору з метою захисту суб'єктивних майнових та особистих немайнових прав і охоронюваних законом інтересів.

У теорії цивільного процесу право на пред'явлення позову і право на позов у процесуальному розумінні розглядають також, як нерівнозначні поняття. Право на пред'явлення позову включається у зміст права на позов у процесуальному розумінні. Це – право обґрунтувати з використанням наданих законом засобів правомірність пред'явлення позову, активно вести процес, право на рішення суду по суті позову, право домагатися скасування ухвалених судом рішень і ухвал, право на участь і активну діяльність у стадії судового виконання з метою своєчасного і реального захисту порушеного права. Таке розкриття змісту права на позов у процесуальному розумінні фактично ототожнюється з правами позивача у процесі, якщо воно є тільки елементом його цивільної процесуальної правосуб'єктності.

Право на пред'явлення позову є складовою передбаченого статтею 3 ЦПК права кожної особи на звернення до суду за захистом. Для того щоб право на звернення до суду, на пред'явлення позову було реалізовано в конкретній справі, потрібно мати у наявності (відсутності) певні обставини, які свідчили б про те, що особа, яка звертається до суду за захистом власних майнових прав, може бути у такій справі позивачем, а інша, яка прикликається до відповіді, – відповідачем. У теорії цивільного процесу це питання вирішено іншим чином – для наявності (набуття) права на пред'явлення позову необхідні певні умови. Однак аналіз свідчить про те, що вони мають інший правовий характер – є умовами, необхідними для реалізації права на пред'явлення позову.

Таким чином, для належного захисту прав та охоронюваних законом інтересів громадян, інших суб'єктів прав потрібне закріплення таких правових механізмів, які забезпечать належну реалізацію прав громадян під час їх звернення з позовом до суду, а суд має стати надійним гарантом для цього.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.
2. Цивільний процесуальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 40 – 42.
3. Основи адміністративного судочинства в Україні / за заг. редакцією Н. С. Александрової, Р. О. Куйбіди. – К.: Конус-Ю, 2006.
4. Бречко А. В. Адміністративний позов як форма захисту прав, свобод та інтересів у сфері публічно-правових відносин // www.kbuara.kharkov.ua.

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи Д – молочно-тваринницька ферма на 200 голів великої рогатої худоби

Місцезнаходження об'єкта: Камінь-Сокирянський р-н, с. Новоолексіївка.

Балансоутримувач об'єкта: ТОВ «Олексіївське» (державна реєстрація припинена).

Відомості про об'єкт: об'єкт незавершеного будівництва державної власності – молочно-тваринницька ферма на 200 голів великої рогатої худоби – розташований на околиці с. Новоолексіївки на відстані 100 м від дороги місцевого значення. На будівельному майданчику у 1993 році розпочате будівництво:

пологової на 25 корів з приміщенням для молодняка на 220 голів – змонтований фундамент лівого блоку та права стіна висотою близько 1 м. Будівельна готовність – 0,80 %.

корівника на 200 голів – виконані фундамент, стіни, колони. На правому корпусі корівника змонтовані прогони. Будівельна готовність – 26,3 %.

кормоцеху – зведений фундамент, зроблена кладка стін, на першому поверсі змонтовані перемички, на другому поверсі не завершена кладка стін. Будівельна готовність – 31,8 %.

санпропускника на 15 осіб – зведений фундамент, виконані кладка стін, внутрішні перегородки, змонтовано та накрито дах з шиферу. Внутрішні та зовнішні поверхні стін частково тиньковані. Будівельна готовність – 64,5 %.

Більшість конструкцій не втратили свою несучу спроможність, їх показники міцності дають змогу завершити будови та розмістити технологічне устаткування.

Об'єкт не законсервований, на будівельному майданчику є матеріали, вироби, конструкції, придбані та завезені на майданчик і не використані для будівництва.

Об'єкт не експлуатується відповідно до свого функціонального призначення, оскільки фактично перебуває в недобудованому стані та не введений в експлуатацію згідно з чинним законодавством України.

Відомості про земельну ділянку: земельна ділянка площею 8 459,0 м² відведена для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні без земельної ділянки.

Ознайомитися з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування, додаткову інформацію про об'єкт можна отримати в РВ ФДМУ по Чернівецькій області за адресою: м. Чернівці, вул. Л. Кобилиці, 21а.

☎ (0372) 51-86-60.



Будівля санпропускника



Будівля корівника

**ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**

Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2013 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави

від 29 січня 2014 р. № 33
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити базовий норматив відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2013 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави (далі – базовий норматив), у розмірі 30 відсотків.

2. Міністерству економічного розвитку і торгівлі довести базовий норматив до суб'єктів управління корпоративними правами держави.

3. Суб'єктам управління корпоративними правами держави у разі невиконання до 1 липня 2014 р. господар-

ським товариством, у статутному капіталі якого є корпоративні права держави, дивідендів за результатами його фінансово-господарської діяльності у 2013 році вжити заходів до розірвання контракту з керівником такого господарського товариства.

4. Уповноважити Міністерство економічного розвитку і торгівлі надавати роз'яснення з питань застосування базового нормативу.

*Виконуючий обов'язки
Прем'єр-міністра
України С. АРБУЗОВ*

**ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**

Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України

від 12 лютого 2014 р. № 47
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до актів Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

*Виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра
України С. АРБУЗОВ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 лютого 2014 р. № 47

ЗМІНИ,

що вносяться до актів Кабінету Міністрів України

(Витяг)

1. У додатку 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 «Про утворення Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 25, ст. 1651; 2008 р., № 89, ст. 2984; 2011 р., № 35, ст. 1465, № 56, ст. 2247; 2013 р., № 16, ст. 563, № 17, ст. 585) виключити такі позиції:

«Дніпроенерго	25 плюс одна акція	1491859	25»;
«Західенерго	25 плюс одна акція	3197637	10»;
«Вінницяобленерго	25 плюс одна акція	774343	10»;
«Дніпрообленерго	25 плюс одна акція	1497906	10

Донецькобленерго	25 плюс одна акція	16379295	1,25
Закарпаттяобленерго	25 плюс одна акція	31150811	0,25»;
«Київенерго	25 плюс одна акція	27091071	0,25
Крименерго	25 плюс одна акція	43241881	0,25»;
«ЕК «Чернівціобленерго»	25 плюс одна акція	14195171	0,25».

2. Доповнити додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2013 р. № 96 «Про приватизацію об'єктів паливно-енергетичного комплексу» такими позиціями:

«00130872	ПАТ «ДТЕК Дніпроенерго»	1491859	25 плюс одна акція	37296475
23269555	ПАТ «ДТЕК Західенерго»	3197637	25 плюс одна акція	31976370
00130694	ПАТ «Вінницяобленерго»	774343	25 плюс одна акція	7743430
00130760	ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго»	14195171	25 плюс одна акція	3548792,75
00131268	ПАТ «ДТЕК «Донецькобленерго»	16379295	25 плюс одна акція	20474118,75
00131305	ПАТ «Київенерго»	27091071	25 плюс одна акція	6772767,75
00131400	ПАТ «ДТЕК Крименерго»	43241881	25 плюс одна акція	10810470,25
00131529	ПАТ «Закарпаттяобленерго»	31150811	25 плюс одна акція	7787702,75
23359034	ПАТ «ДТЕК Дніпрообленерго»	1497906	25 плюс одна акція	14979060».

3. Доповнити додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2013 р. № 126 «Питання передачі Фондові державного майна державних пакетів акцій підприємств паливно-енергетичного комплексу» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 17, ст. 585) такими позиціями:

«00130872	ПАТ «ДТЕК Дніпроенерго»	1491859	25 плюс одна акція	37296475
23269555	ПАТ «ДТЕК Західенерго»	3197637	25 плюс одна акція	31976370
00130694	ПАТ «Вінницяобленерго»	774343	25 плюс одна акція	7743430
23359034	ПАТ «ДТЕК Дніпрообленерго»	1497906	25 плюс одна акція	14979060
00131268	ПАТ «ДТЕК Донецькобленерго»	16379295	25 плюс одна акція	20474118,75
00131529	ПАТ «Закарпаттяобленерго»	31150811	25 плюс одна акція	7787702,75
00131305	ПАТ «Київенерго»	27091071	25 плюс одна акція	6772767,75
00131400	ПАТ «ДТЕК Крименерго»	43241881	25 плюс одна акція	10810470,25
00130760	ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго»	14195171	25 плюс одна акція	3548792,75».

4. У розпорядженні Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2013 р. № 204 «Про затвердження планів розміщення акцій підприємств паливно-енергетичного комплексу»:

- 1) цифру «7» замінити цифрами «16»;
- 2) доповнити розпорядження додатками 8 – 16 такого змісту...



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ Про внесення змін до Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно

від 5 лютого 2014 р. № 50
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1141* (Офіційний вісник України, 2011 р., № 86, ст. 3145; 2012 р., № 96, ст. 3875), зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності одночасно з набранням чинності постановою Кабінету Міністрів

України від 17 жовтня 2013 р. № 868 «Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Порядку надання інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно»** (Офіційний вісник України, 2013 р., № 96, ст. 3549), крім пунктів 1, 6, 10, 14, 17 змін, що вносяться до Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затверджених цією постановою, які набирають чинності з 1 червня 2014 року.

*Виконуючий обов'язки
Прем'єр-міністра
України С. АРБУЗОВ*

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2012, № 2, с. 38 – 51. – Прим. ред.

** 19.02.2014.

ЗМІНИ, що вносяться до Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно

1. Пункт 5 доповнити абзацами такого змісту:

«Орган державної реєстрації прав під час реєстрації заяви про державну реєстрацію права власності у базі даних про реєстрацію заяв і запитів додатково до відомостей, зазначених у такій заяві, вносить до зазначеної бази даних такі відомості:

підстава для виникнення права власності:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

площа земельної ділянки / об'єкта нерухомого майна;

цільове призначення земельної ділянки (у разі реєстрації заяви щодо земельної ділянки);

тип об'єкта нерухомого майна (у разі реєстрації заяви щодо об'єкта нерухомого майна).

Реєстрацію рішення суду про заборону вчинення дій, пов'язаних з державною реєстрацією таких прав, проводить орган державної реєстрації прав шляхом внесення відомостей, зазначених у рішенні суду, до бази даних про реєстрацію заяв і запитів, а саме:

підстава для внесення запису:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

кадастровий номер земельної ділянки (у разі реєстрації рішення суду щодо земельної ділянки);

місцезнаходження земельної ділянки (у разі реєстрації рішення суду щодо земельної ділянки);

адреса об'єкта нерухомого майна (у разі реєстрації рішення суду щодо об'єкта нерухомого майна).».

2. У пункті 7:

в абзаці першому слово «, нотаріус» замінити словами «у випадках, передбачених законодавством»;

в абзаці другому слово «, нотаріус» виключити.

3. Абзац перший підпункту 2 пункту 11 після слів «за адресою об'єкта нерухомого майна» доповнити словами « / місцезнаходженням земельної ділянки».

4. Пункт 12 після слів «на те саме майно» доповнити словами «та рішень судів про заборону вчинення дій, пов'язаних з державною реєстрацією таких прав».

5. Підпункт 1 пункту 20 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«місцезнаходження земельної ділянки».

У зв'язку з цим абзаци сьомий – тринадцятий вважати відповідно абзацами восьмим – чотирнадцятим.

6. Пункт 22 доповнити підпунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) розмір орендної плати (у разі проведення державної реєстрації права оренди земельної ділянки);».

7. Пункти 26 і 27 викласти в такій редакції:

«26. У разі проведення державної реєстрації виникнення іншого речового права на нерухоме майно, відмінного від права власності, до спеціального розділу Державного реєстру прав вносяться відомості, передбачені пунктами 20, 22 і 23 цього Порядку.

27. У разі проведення державної реєстрації виникнення обтяжень речових прав на нерухоме майно до спеціального розділу Державного реєстру прав вносяться відомості, передбачені пунктами 20 і 24 цього Порядку.».

8. У пункті 29:

абзац перший викласти в такій редакції:

«29. У випадках, передбачених законодавством, державний реєстратор вносить до записів Державного реєстру прав відомості про перенесення записів про нерухоме майно, про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав із розділів, які закриваються, або спеціального розділу Державного реєстру прав, інформаційних систем, у яких до 1 січня 2013 р. відповідно до законодавства здійснювалася державна реєстрація прав (далі – інформаційна система).»;

в абзаці п'ятому слова «з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек або Державного реєстру обтяжень рухомого майна» замінити словами «з інформаційних систем»;

в абзаці шостому слова «відповідного реєстру» замінити словами «відповідної інформаційної системи»;

в абзаці сьомому слова «Єдиному реєстрі заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державному реєстрі іпотек, Державному реєстрі обтяжень рухомого майна» замінити словами «відповідній інформаційній системі»;

в абзаці дев'ятому слова «розділах/реєстрах» замінити словами «розділах / інформаційних системах».

9. У пункті 31:

в абзаці першому:

після слів «у відкритому розділі» доповнити словами «або спеціальному розділі»;

цифри «25 – 27» замінити цифрами «21 – 24»;

абзац другий виключити.

10. У пункті 36:

підпункт 1 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«місцезнаходження земельної ділянки».

У зв'язку з цим абзаци восьмий – одинадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим – дванадцятим;

доповнити пункт абзацами такого змісту:

«У разі формування та видачі свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з втратою, пошкодженням чи зіпсуванням свідоцтва про право власності на нерухоме майно, виданого органом місцевого самоврядування або місцевою держадміністрацією, державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку, державного акта на право постійного користування земельною ділянкою державний реєстратор, крім відомостей, зазначених у підпунктах 1 – 10 цього пункту, вносить до Державного реєстру прав такі відомості:

назва втраченого, пошкодженого чи зіпсованого документа, його серія, номер та дата видачі;

найменування органу, що здійснив видачу втраченого, пошкодженого чи зіпсованого документа.»

11. Пункт 37 викласти в такій редакції:

«37. У разі втрати, пошкодження чи зіпсування свідоцтва про право власності на нерухоме майно, а також свідоцтва про право власності на нерухоме майно, виданого органом місцевого самоврядування або місцевою держадміністрацією, державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку, державного акта на право постійного користування земельною ділянкою, на підставі якого проведено державну реєстрацію прав у Державному реєстрі прав, за результатом розгляду заяви про надання дубліката свідоцтва державний реєстратор у строк, встановлений для державної реєстрації прав, оформляє дублікат свідоцтва, якому присвоюється індексний номер, фіксується дата та час його формування.

Для формування та видачі дубліката свідоцтва про право власності на нерухоме майно державний реєстратор вносить до Державного реєстру прав такі відомості:

індексний номер свідоцтва про право власності на нерухоме майно;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав;

номер та серія бланка свідоцтва про право власності на нерухоме майно.

Для формування та видачі дубліката свідоцтва про право власності на нерухоме майно, виданого органом місцевого самоврядування або місцевою держадміністрацією, державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку, державного акта на право постійного користування земельною ділянкою, на підставі якого проведено державну реєстрацію прав у Державному реєстрі прав, державний реєстратор вносить до Державного реєстру прав такі відомості:

номер запису про право власності та суб'єкта цього права або про інші речові права та суб'єкта цих

прав Державного реєстру прав, який внесено на підставі втраченого, пошкодженого чи зіпсованого документа;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав;

номер та серія бланка свідоцтва про право власності на нерухоме майно.»

12. Назву розділу «Внесення змін до записів Державного реєстру прав, внесення записів про скасування державної реєстрації прав та скасування записів Державного реєстру прав» після слів «про скасування державної реєстрації прав» доповнити словами «, скасування рішення державного реєстратора».

13. Пункт 41 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі скасування на підставі рішення суду державної реєстрації прав, проведеної до 1 січня 2013 р. відповідно до законодавства, що діяло на момент такої реєстрації, записів про державну реєстрацію прав, що містяться в інформаційних системах, документів, на підставі яких проведено державну реєстрацію прав до 1 січня 2013 р., за відсутності державної реєстрації таких прав у Державному реєстрі прав державний реєстратор переносить до Державного реєстру прав записи про державну реєстрацію прав, що містяться в інформаційних системах, та вносить запис про скасування державної реєстрації прав.»

У зв'язку з цим абзаци другий – дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами третім – двадцятим.

14. Доповнити Порядок пунктом 41¹ такого змісту:

«41¹. Державний реєстратор вносить записи до Державного реєстру прав про скасування рішення державного реєстратора у разі скасування на підставі рішення суду рішення державного реєстратора про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень або про відмову в державній реєстрації прав та їх обтяжень.

Внесення записів про скасування рішення державного реєстратора здійснюється державним реєстратором за заявою, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

Для внесення записів про скасування рішення державного реєстратора державний реєстратор вносить до відповідного розділу Державного реєстру прав такі відомості:

індексний номер рішення державного реєстратора;

підстава для скасування рішення державного реєстратора:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

реєстраційний номер, дата та час реєстрації заяви,

на підставі якої вносяться записи про скасування рішення державного реєстратора;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав або найменування нотаріальної контори, назва нотаріального округу.

У результаті внесення записів про скасування рішення державного реєстратора у відповідному розділі Державного реєстру прав державний реєстратор робить відмітку про скасування відповідного рішення.».

15. Пункти 43 і 44 після слів «про скасування державної реєстрації прав» доповнити словами «, скасування рішення державного реєстратора».

16. У підпункті 2 пункту 47 слова «(у разі надання інформації у формі інформаційної довідки та витягу про державну реєстрацію іпотеки, обтяження)» виключити.

17. Пункт 48 викласти в такій редакції:

«48. Витяг з Державного реєстру прав формується на підставі відомостей, що містяться в ньому, залежно від особи заявника.

Витяг з Державного реєстру прав, що містить відомості про нерухоме майно, про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, наявні у розділі Державного реєстру прав, відкритому на відповідний об'єкт, на дату та час його формування, – формується щодо об'єкта нерухомого майна за заявою власника (спадкоємця, правонаступника) або уповноваженої ним особи.

Витяг з Державного реєстру прав, що містить відомості про нерухоме майно, про інші речові права та суб'єкта цих прав, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час його формування, – формується щодо об'єкта нерухомого майна за заявою особи, яка має речові права, відмінні від права власності, або уповноваженої нею особи.

Витяг з Державного реєстру прав, що містить відомості про нерухоме майно, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час його формування, – формується щодо об'єкта нерухомого майна за заявою обтяжувача або уповноваженої ним особи.

Витяг з Державного реєстру прав, що містить відомості про нерухоме майно, про іпотеку та про обтяження прав на нерухоме майно (крім відомостей про підставу для виникнення іпотеки, обтяження та про суб'єктів цих прав), наявні у Державному реєстрі прав на дату та час його формування, – формується щодо об'єкта нерухомого майна за заявою будь-якої фізичної чи юридичної особи або уповноваженої ними особи.

Витяг з Державного реєстру прав, що містить відомості про наявність чи відсутність відомостей про нерухоме майно, про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав (крім відомостей про підставу для виникнення відповідних речових прав, їх обтяжень та про суб'єктів цих прав, обтяжень), на-

явні у Державному реєстрі прав на дату та час його формування, – формується щодо суб'єкта за заявою такого суб'єкта або уповноваженої ним особи.

Витяг з Державного реєстру прав, що містить відомості про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час його формування, – формується щодо об'єкта нерухомого майна за заявою органу місцевого самоврядування або уповноваженої ним особи.».

18. В абзаці другому пункту 49¹ слова «нерухомого майна, його спадкоємці (правонаступники)» замінити словами «, спадкоємці (правонаступники) нерухомого майна».

19. Пункти 50 і 53 викласти в такій редакції:

«50. Інформаційна довідка з Державного реєстру прав формується на підставі відомостей, що містяться в ньому, залежно від запитованої інформації про об'єкт нерухомого майна чи суб'єкта.

Інформаційна довідка з Державного реєстру прав, що містить відомості про нерухоме майно, про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час її формування, – формується щодо запитованого суб'єкта.

Інформаційна довідка з Державного реєстру прав, що містить відомості про нерухоме майно, про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час її формування, – формується щодо запитованого об'єкта нерухомого майна.»;

«53. Виписка з Державного реєстру прав формується на підставі відомостей, що містяться в ньому, залежно від запитованої інформації про об'єкт нерухомого майна чи суб'єкта.

Виписка з Державного реєстру прав, що містить інформацію про отримання відомостей про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час її формування, – формується щодо суб'єкта за заявою власника (спадкоємця, правонаступника), особи, яка має речові права, відмінні від права власності, або уповноваженої ними особи.

Виписка з Державного реєстру прав, що містить інформацію про отримання відомостей про нерухоме майно, про право власності та суб'єкта цього права, про інші речові права та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, наявні у Державному реєстрі прав на дату та час її формування, – формується щодо об'єкта нерухомого майна за заявою власника (спадкоємця, правонаступника) або уповноваженої ним особи.».

20. У пункті 56:

абзац п'ятий після слів «державної реєстрації прав» доповнити словами «(крім відомостей, які були отри-

мані державним реєстратором з Державного реєстру прав»);

в абзаці сьомому слова «документів, які він долучає до реєстраційної справи» замінити словами «оригіналів поданих заявником для проведення державної реєстрації прав документів та копій документів, які пред'являються для державної реєстрації прав»;

в абзацах восьмому і дев'ятому слова «документів, які він передає органу державної реєстрації прав за місцем розташування нерухомого майна» замінити словами «оригіналів поданих заявником для проведення державної реєстрації прав документів та копій документів, які пред'являються для державної реєстрації прав»;

21. Абзаци четвертий і п'ятий пункту 59 виключити.



РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення зміни в додаток до розпорядження

Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310

від 10 лютого 2014 р. № 64-р

Київ

Внести зміну в додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310 «Про затвердження переліку енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств, державні пакети акцій яких підлягають продажу»* – із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2011 р. № 1309 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 99, ст. 3610), розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 30 січня 2012 р. № 64, від 13 червня 2012 р. № 351 і від 18 лютого 2013 р. № 96, виключивши позицію

«22927045 ПАТ «Центрэнерго» 196853339 53,289 255909340,7».

*Виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра
України С. АРБУЗОВ*



ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

Про затвердження Змін до Порядку передачі єдиних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій, їх структурних підрозділів до сфери управління державних органів приватизації у зв'язку з прийняттям рішення про їх приватизацію

від 17 жовтня 2013 р. № 3125

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21 січня 2014 р. за № 123/24900

Відповідно до частини четвертої статті 12 Закону України «Про приватизацію державного майна», з метою удосконалення процедури передачі функцій управління майном державних підприємств державним органам приватизації у зв'язку з прийняттям рішення про приватизацію цього майна та з метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність із вимогами чинного законодавства НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Порядку передачі єдиних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій, їх структурних підрозділів до сфери управління державних органів приватизації у зв'язку з при-

йняттям рішення про їх приватизацію, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31 березня 2000 року № 667, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 квітня 2000 року за № 224/4445 (у редакції наказу Фонду державного майна України від 6 липня 2012 року № 3082)**, що додаються.

2. Управлінню з питань реформування власності Департаменту планування процесів приватизації та реформування власності у встановленому порядку подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Голови Фонду державного майна України.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування***.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2011, № 6, С. 56. – Прим. ред.

** Там же, 2013, № 2, с. 12 – 13. – Прим. ред.

*** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 14 лютого 2014 р. № 12. – Прим. ред.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ЗМІНИ

до Порядку передачі єдиних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій, їх структурних підрозділів до сфери управління державних органів приватизації у зв'язку з прийняттям рішення про їх приватизацію

1. У цьому Порядку:

1) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Уповноважений орган управління в особі його керівника здійснює контроль за наявністю оформленої у повному обсязі та упорядкованої технічної документації, оформленої в установленому законодавством порядку державної реєстрації речових прав щодо об'єктів передачі, права на які підлягають такій реєстрації, та оформленої в установленому законодавством порядку документації про державну реєстрацію права власності на земельну(і) ділянку (ділянки).

Уповноважений орган управління у тижневий строк з дня отримання повідомлення про прийняття рішення про приватизацію єдиного майнового комплексу підприємства приймає рішення про передачу єдиного майнового комплексу підприємства (крім майна, що не підлягає приватизації, у тому числі матеріальних носіїв секретної інформації) до сфери управління державного органу приватизації у зв'язку з прийняттям рішення про приватизацію та подає кандидатуру до складу Комісії з питань передачі об'єкта (далі – Комісія).

Контроль за дотриманням строків прийняття рішення про передачу єдиного майнового комплексу, встановлених абзацом другим цього пункту, або за наданням необгрунтованої відмови щодо прийняття такого рішення здійснює керівник уповноваженого органу управління.»;

2) у пункті 5:

в абзаці третьому слова «витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців за формою, встановленою спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації» виключити;

після абзацу п'ятого доповнити пункт новими абзацами шостим – десятим такого змісту:

«засвідчені в установленому порядку копії балансу, звіту про фінансові результати, звіту про рух грошових коштів і звіту про дебіторську та кредиторську заборгованість за останній календарний рік та на останню звітну дату;

нотаріально засвідчені копії свідоцтв про право власності на державне нерухоме майно. У разі відсутності свідоцтв про право власності на державне нерухоме майно уповноважений орган управління забезпечує їх оформлення в установленому законодавством порядку та передачу державному органу приватизації у строк, визначений Комісією;

витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

засвідчену в установленому порядку копію договору оренди державного нерухомого майна, що перебуває на балансі підприємства;

засвідчені в установленому порядку копії документів про державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельною ділянкою, права постійного користування, права оренди (суборенда) земельної ділянки, права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), права забудови земельної ділянки (суперфіцій)».

У зв'язку з цим абзаци шостий, сьомий вважати відповідно абзацами одинадцятим, дванадцятим.

2. У додатку до цього Порядку:

1) слова «витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців за встановленою законодавством формою» виключити;

2) після слів «контракт з керівником підприємства» доповнити абзацами такого змісту:

«засвідчені в установленому порядку копії балансу, звіту про фінансові результати, звіту про рух грошових коштів і звіту про дебіторську та кредиторську заборгованість за останній календарний рік та на останню звітну дату;

нотаріально засвідчені копії свідоцтв про право власності на державне нерухоме майно*;

витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

засвідчену в установленому порядку копію договору оренди державного нерухомого майна, що перебуває на балансі підприємства;

засвідчені в установленому порядку копії документів про державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельною ділянкою, права постійного користування, права оренди (суборенда) земельної ділянки, права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), права забудови земельної ділянки (суперфіцій)»;

3) після слів «інші документи за визначенням Комісії» доповнити абзацом такого змісту:

«* Уповноваженому органу управління забезпечити оформлення в установленому законодавством порядку свідоцтв про право власності на державне нерухоме майно та передати державному органу приватизації у _____ строк (рішення приймається Комісією у разі відсутності свідоцтв про право власності на державне нерухоме майно).».

*Директор Департаменту
планування процесів приватизації
та реформування власності А. МАНГУЛ*

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ ТА ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НАКАЗ

Про затвердження Методики формування конкурсних умов продажу та вартості єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації та корпоратизації державних вугледобувних підприємств

від 4 листопада 2013 р. № 3541/808

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 20 листопада 2013 р. за № 1977/24509

Відповідно до Законів України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств», «Про приватизацію державного майна», Порядку проведення аукціону та інвестиційного конкурсу з продажу єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2013 року № 238 (зі змінами), НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Методику формування конкурсних умов продажу та вартості єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації та корпоратизації державних вугледобувних підприємств, що додається.

2. Управлінню продажу об'єктів малої приватизації та ЄМК Фонду державного майна України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України та заступника Міністра енергетики та вугільної промисловості України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Фонду державного майна України О. РЯБЧЕНКО

Міністр енергетики та вугільної промисловості України Е. СТАВИЦЬКИЙ

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
20 листопада 2013 р. за № 1977/24509

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України,
Міністерства енергетики та вугільної промисловості України
04.11.2013 № 3541/808

МЕТОДИКА формування конкурсних умов продажу та вартості єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації та корпоратизації державних вугледобувних підприємств

І. Загальні положення

1.1. Ця Методика розроблена для використання державними органами приватизації при формуванні конкурсних умов продажу та вартості єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації та корпоратизації державних вугледобувних підприємств (далі – об'єкт приватизації), відповідно до Законів України «Про приватизацію державного майна», «Про особливості

приватизації вугледобувних підприємств», Порядку проведення аукціону та інвестиційного конкурсу з продажу єдиних майнових комплексів, пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2013 року № 238 (зі змінами), Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 року № 1891 (зі змінами) (далі – Методика оцінки майна).

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 13 грудня 2013 р. № 94. – Прим. ред.

1.2. Терміни у цій Методиці вживаються у значеннях, наведених у законодавстві з питань приватизації.

II. Формування конкурсних умов продажу об'єктів приватизації

2.1. Конкурсні умови продажу об'єктів приватизації розробляються згідно з рекомендаціями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у вугільно-промисловому комплексі (далі – орган, уповноважений управляти державним майном), відповідно до вимог, встановлених Законами України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств» та «Про приватизацію державного майна».

При приватизації єдиного майнового комплексу вугледобувного підприємства груп В, Г конкурсні умови продажу розробляються з урахуванням плану приватизації.

2.2. Конкурсні умови продажу об'єктів приватизації повинні містити такі вимоги:

1) у виробничій діяльності підприємства:

виконання програм технічного переоснащення виробництва, впровадження прогресивних технологій;

здійснення комплексу заходів щодо збереження технологічної єдності виробництва та технологічних циклів;

здійснення заходів щодо розвитку шахтного фонду в обсязі та строки, що погоджуються сторонами;

забезпечення застосування раціональних, екологічно безпечних і нешкідливих технологій видобування вугілля;

забезпечення фіксованого гарантованого обсягу видобутку вугілля протягом строку, встановленого органом, уповноваженим управляти державним майном;

дотримання основних вимог під час розробки родовищ корисних копалин та переробки мінеральної сировини, визначених законодавством у сфері користування надрами;

здійснення заходів щодо запобігання можливого шкідливому (небезпечному) впливу наслідків аварій на вугледобувному підприємстві і стихійних явищ;

виконання встановлених мобілізаційних завдань;

забезпечення постійного проведення моніторингу екологічного стану довкілля в межах гірничого відводу;

забезпечення виконання екологічних вимог у сфері проведення гірничих робіт, інших вимог, передбачених законодавством про охорону навколишнього природного середовища, та розв'язання екологічно-гідрогеологічних проблем, які виникають у процесі експлуатації вугледобувних підприємств;

забезпечення подання у встановлені строки відповідним органам, визначеним законодавством, форм державної статистичної звітності щодо видобутку вугілля, стану запасів та втрат вугілля в надрах, стану та протяжності гірничих виробок тощо;

здійснення підробки будівель, споруд та природних об'єктів згідно з вимогами нормативних документів, що погоджуються з користувачем цих об'єктів;

2) в економічній діяльності підприємства:

забезпечення щорічного інвестування підприємства в обсязі та строки не менше встановлених у договорі купівлі-продажу;

подальше використання земельної ділянки відповідно до вимог Земельного кодексу України;

виконання вимог законодавства про захист економічної конкуренції;

забезпечення своєчасної сплати податків і зборів, передбачених законодавством, та страхових внесків;

забезпечення щомісячної виплати заробітної плати працівникам підприємства відповідно до законодавства;

забезпечення погашення покупцем заборгованості із заробітної плати та інших виплат працівникам у зв'язку з трудовими відносинами, а також заборгованості за внесками на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що утворилися на момент продажу, протягом передбаченого договором купівлі-продажу строку;

забезпечення виконання вимог галузевої угоди та колективного договору;

вжиття заходів щодо недопущення банкрутства підприємства;

обов'язкове здійснення заходів з ліквідації (фізичної, юридичної) вугледобувного підприємства у разі виникнення обґрунтованої економічної необхідності;

3) у соціальній діяльності підприємства:

здійснення заходів щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці та охорони навколишнього природного середовища;

утримання об'єктів соціально-побутового призначення;

збереження та раціональне використання робочих місць;

забезпечення належного рівня безпеки проведення гірничих робіт та охорони праці;

забезпечення медичного та санітарно-побутового обслуговування працівників гірничих підприємств;

забезпечення безоплатного надання вугілля для побутових потреб працівникам та пенсіонерам згідно із законодавством.

2.3. Строк виконання конкурсних умов продажу об'єктів приватизації визначається відповідно до вимог чинного законодавства.

2.4. У випадках, передбачених чинним законодавством, державний орган приватизації готує рішення Кабінету Міністрів України про затвердження конкурсних умов продажу об'єктів приватизації.

III. Формування вартості продажу об'єктів приватизації

3.1. Початкова ціна об'єктів приватизації, що приватизуються шляхом продажу на аукціоні, встановлюється на підставі результатів його оцінки.

3.2. Вартість єдиних майнових комплексів вугледобувних підприємств, шахт (шахтоуправлінь), розрізів, які приватизуються шляхом продажу на аукціоні, визначається згідно з Методикою оцінки майна з урахуванням таких особливостей:

оцінка здійснюється після передприватизаційної підготовки вугледобувних підприємств, що проводиться відповідно до статті 6 Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств»;

спеціальні дозволи на видобування корисних копалин, що передаються покупцю (інвестору), підлягають оцінці як нематеріальні активи шляхом застосування витратного підходу;

такі активи, як промислові запаси корисних копалин, не оцінюються і не включаються до єдиних майнових комплексів.

Незалежна оцінка єдиного майнового комплексу, що приватизується разом із земельною ділянкою, проводиться суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання, що визнаний таким законодавством про оцінку майна та оціночну діяльність і відібраний на конкурентних засадах у порядку, встановленому Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженим наказом Фонду державного майна України від 29 серпня 2011 року № 1270, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19 вересня 2011 року за № 1096/19834.

Визначення вартості єдиного майнового комплексу, що приватизується разом із земельною ділянкою, ґрунтується, зокрема, на витягу з Державного земельного кадастру про відповідні земельні ділянки та викопювання з кадастрової карти (плану) або іншої картографічної документації Державного земельного кадастру (у разі їх наявності). Така оцінка проводиться відповідно до Методики оцінки майна, національних стандартів оцінки, Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 року № 1531.

Строк чинності висновку про вартість єдиного майнового комплексу, що приватизується разом із земельною ділянкою, становить шість місяців від дати його затвердження. На дату проведення аукціону, у тому числі його повторного проведення (із зниженням початкової ціни об'єкта на 30, 50 відсотків), висновок про вартість єдиного майнового комплексу має бути чинним.

У разі якщо строк чинності висновку про вартість єдиного майнового комплексу, що приватизується разом із земельною ділянкою, не закінчився, його дія може бути продовжена наказом державного органу приватизації, який його затвердив, на строк, що не перевищує одного року від дати затвердження.

3.3. Вартість акцій, які належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств, що приватизуються шляхом продажу на аукціоні, визначається відповідно до Методики оцінки майна.

3.4. У разі прийняття рішення про приватизацію єдиних майнових комплексів вугледобувних підприємств, акцій, які належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств, шляхом продажу на інвестиційному конкурсі оцінка таких об'єктів не проводиться. У цьому випадку ціна продажу таких об'єктів приватизації становить 1 грн.

*Начальник Управління продажу
об'єктів малої приватизації
та ЄМК Фонду державного
майна України Т. БУРТНЯК*

*Директор Департаменту майна,
управління корпоративними правами
та реформування власності
Міністерства енергетики
та вугільної промисловості
України Л. ДУДКА*



ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

Про встановлення розмірів коефіцієнтів, які застосовуються для розрахунку прогнозованої вартості державних підприємств – об'єктів приватизації

від 13 грудня 2013 р. № 4243

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 грудня 2013 р. за № 2209/24741

Відповідно до статті 9 Закону України «Про Фонд державного майна України», Указу Президента України від 19 березня 2002 року № 267 «Про організаційні заходи з підготовки об'єктів права держав-

ної власності до приватизації», постанови Кабінету Міністрів України від 17 серпня 2002 року № 1141 «Про затвердження Порядку складання прогнозу надходження до державного бюджету коштів від прива-

тизації державного майна», з метою визначення прогнозної вартості державних підприємств – об'єктів приватизації НАКАЗУЮ:

1. Установити розміри коефіцієнтів, які застосовуються для розрахунку прогнозної вартості державних підприємств – об'єктів приватизації у 2015 році, що додаються.

2. Встановлені розміри коефіцієнтів використовувати під час складання розрахунку прогнозної вартості державних підприємств відповідно до Інструкції розрахунку прогнозної вартості об'єктів приватизації, затвердженої наказом Фонду державного майна України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 29 листопада 2002 року № 2110/354, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 6 грудня 2002 року за № 950/7238.

3. Управлінню планування та пільгового продажу Департаменту планування процесів приватизації та реформування власності Фонду державного майна України забезпечити надання цього наказу органам

виконавчої влади, уповноваженим управляти державним майном, з метою подання ними до Фонду державного майна України пропозицій щодо включення державних підприємств до переліку об'єктів, що підлягають підготовці до продажу, і складання прогнозу надходження до Державного бюджету України коштів від приватизації державного майна.

4. Управлінню з питань оціночної діяльності Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності Фонду державного майна України у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до функціональних обов'язків.

6. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

*Додаток
до наказу Фонду державного майна України
від 13.12.2013 № 4243*

**Розміри коефіцієнтів,
які застосовуються для розрахунку прогнозної вартості державних
підприємств – об'єктів приватизації у 2015 році**

Вид необоротного активу	Позначення	Розмір, разів
Нематеріальні активи	$K_{на}$	2,16
Незавершене будівництво	$K_{нб}$	1,33
Основні засоби	$K_{оз}$	2,82
Довгострокові фінансові інвестиції	$K_{дф}$	1,10

*Директор Департаменту координації
розробки та виконання програмних
документів, оцінки та розпорядження
об'єктами державної власності М. ГОРЯЙНОВ*

**ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ
УКРАЇНИ
НАКАЗ**

**Про внесення змін до спільного наказу Фонду державного
майна України, Міністерства економіки України
від 19 травня 1999 року № 908/68**

від 14 січня 2014 р. № 66/34

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 січня 2014 р. за № 197/24974

Відповідно до пункту 16 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, затвердженого по-

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 24 січня 2014 р. № 6. – Прим. ред.

становою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731, НАКАЗУЄМО:

1. Унести до наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки України від 19 травня 1999 року № 908/68 «Про управління державним

майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24 червня 1999 року за № 414/3707*, такі зміни:

1) у пункті 3 слова та цифри «п. 149 Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки, затвердженої Законом України «Про Державну програму приватизації», здійснює Фонд державного майна України» замінити словами «Законів України «Про управління об'єктами державної власності», «Про Фонд державного майна України» здійснює Фонд державного майна України»;

2) у пункті 5 слова та цифри «потрібною для включення до інформаційно-пошукової системи «Етап» згідно з наказом Фонду від 15.01.99 № 82» замінити словами «що встановлюється Фондом державного майна України».

2. Затвердити Зміни до Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Міністерства економіки України від 19 травня 1999 року № 908/68 «Про управління дер-

жавним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24 червня 1999 року за № 414/3707, що додаються.

3. Начальнику Управління з питань розпорядження об'єктами державної власності Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності забезпечити подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України та заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду державного майна України О. РЯБЧЕНКО

Міністр економічного розвитку і торгівлі України І. ПРАСОЛОВ

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
30 січня 2014 р. за № 197/24974

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України,
Міністерства економічного розвитку і торгівлі України
14.01.2014 № 66/34

ЗМІНИ

до Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі

1. У главі 1:

у пункті 1.1 слова «та «Про Державну програму приватизації» замінити словами», «Про управління об'єктами державної власності» та «Про Фонд державного майна України»;

абзац восьмий пункту 1.4 викласти в такій редакції:

«передача в оренду, використання захисних споруд цивільного захисту для задоволення господарських, культурних та побутових потреб із збереженням функціонального призначення таких споруд або їх списання у порядку, передбаченому законодавством у сфері цивільного захисту».

2. У главі 2:

у підпункті 2.1.1 пункту 2.1 слова «Закону України «Про Державну програму приватизації» виключити;

третє речення абзацу першого підпункту 2.4.1 пункту 2.4 виключити.

3. Пункт 4.1 глави 4 викласти в такій редакції:

«4.1. Регіональні відділення Фонду державного майна України організують контроль за утриманням, зберіганням та використанням державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, та звітують про стан управління майном відповідно до встановленого законодавством порядку».

*Директор
Департаменту координації
розробки та виконання програмних
документів, оцінки та розпорядження
об'єктами державної
власності* М. ГОРЯЙНОВ

*Директор
Департаменту відносин власності
Мінекономічного розвитку* О. МАКСИМОВ

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1999, № 8, с. 20 – 23. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 14 лютого 2014 р. № 12. – Прим. ред.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» встановлено планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до державного бюджету у 2014 році обсягом 19,4 млрд грн.

З метою організаційного забезпечення виконання встановлених завдань Фондом державного майна України було розроблено і затверджено наказами:

від 20 січня 2014 р. № 149 – Перелік об'єктів груп В, Г, які заплановані до продажу в 2014 році;

від 20 січня 2014 р. № 150 – Перелік об'єктів груп В, Г, які підлягають підготовці до продажу в 2014 році з метою подальшого їх продажу.

*Додаток до наказу
Фонду державного майна України
від 20 січня 2014 р. № 149*

**ПЕРЕЛІК
об'єктів груп В, Г, які заплановані до продажу в 2014 році**

Код за ЄДРПОУ	Назва	Статутний капітал, грн.	Державна частка за даними ІППС «ЕТАП – КПД», %	Група
1	2	3	4	5
23399393	ПАТ «МИКОЛАЇВОБЛЕНЕРГО»	39660000	70,0000	В
23293513	ПАТ «СУМІОБЛЕНЕРГО»	44281374	25,0000	В
22767506	ПАТ «ХМЕЛЬНИЦЬКОБЛЕНЕРГО»	33637840	70,0089	В
22800735	ПАТ «ЧЕРКАСИОБЛЕНЕРГО»	37098333	46,0000	В
131713	ПАТ «ЕНЕРГОПОСТАЧАЛЬНА КОМПАНІЯ «ОДЕСАОБЛЕНЕРГО»	52123890	25,0064	В
131954	АК «ХАРКІВОБЛЕНЕРГО»	64135190	65,0010	В
130725	ВАТ «ТЕРНОПІЛЬОБЛЕНЕРГО» **	15272040	50,9990	В
130926	ВАТ «ЗАПОРІЖЖЯОБЛЕНЕРГО» **	44840000	60,2475	В
130694	ПАТ «ВІННИЦЯОБЛЕНЕРГО» ***	30973660	25,0000	В
130760	ПАТ «ЕК «ЧЕРНІВЦІОБЛЕНЕРГО» ***	14195170	25,0000	В
131268	ПАТ «ДТЕК «ДОНЕЦЬКОБЛЕНЕРГО» ***	81896468,75	25,0000	В
131305	ПАТ «КИЇВЕНЕРГО» ***	27091070	25,0000	В
131400	ПАТ «ДТЕК «КРИМЕНЕРГО» ***	43241880	25,0000	В
131529	ПАТ «ЗАКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО» ***	31150810	25,0000	В
23359034	ПАТ «ДТЕК «ДНІПРООБЛЕНЕРГО» ***	59916170	25,0000	В
23269555	ПАТ «ДТЕК «ЗАХІДЕНЕРГО» ***	127905410	25,0000	В
130872	ПАТ «ДТЕК «ДНІПРОЕНЕРГО» ***	149185800	25,0000	В
23343582	ПАТ «ДОНБАСЕНЕРГО» ***	236443010	25,0000	В

** У разі приведення діяльності до вимог Закону України «Про акціонерні товариства».

*** Після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про приватизацію та передачу пакетів акцій до Фонду державного майна України.

1	2	3	4	5
21133751	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «БОРЩІВГАЗ» ***	7320,04	25,0000	В
21136689	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «БУЧАЧГАЗ» ***	4318	25,0000	В
21136718	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «БЕРЕЖАНИГАЗ» ***	13004,23	25,0000	В
3338649	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ВІННИЦЯГАЗ» ***	2600093	25,0000	В
5524660	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ГАДЯЧГАЗ» ***	1545773,46	25,0000	В
21135371	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ГУСЯТИНГАЗ» ***	4024,7	25,0000	В
3340920	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ДНІПРОПЕТРОВСЬКГАЗ» ***	2455902	25,0000	В
3361075	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ДОНЕЦЬКОБЛГАЗ» ***	6960000	38,2800	В
21131775	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЗАЛІЩИКИГАЗ» ***	5029,5	25,0000	В
3345716	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЗАПОРІЖГАЗ» ***	5434400	25,0000	В
21131887	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЗБАРАЖГАЗ» ***	7990,5	25,0000	В
21138352	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЗБОРІВГАЗ» ***	4945,63	25,0000	В
3361046	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ІВАНО-ФРАНКІВСЬКГАЗ» ***	3787257,75	25,0000	В
3365222	ВАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «КІРОВОГРАДГАЗ» **, ***	26300000	51,0000	В
20578072	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «КИЇВОБЛГАЗ» ***	1687280	25,0000	В
14028568	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «КРЕМЕНЕЦЬГАЗ» ***	12652,5	25,0000	В
3351734	ПАТ «КРЕМЕНЧУКГАЗ» ***	1062600	25,0000	В
3348117	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «КРИМГАЗ» ***	8979444	25,0000	В
5524713	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЛУБНИГАЗ» ***	600799,5	25,0000	В
5451150	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЛУГАНСЬКГАЗ» ***	3651490	25,0000	В
3349039	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЛЬВІВГАЗ» ***	170070	25,0000	В
5535349	ВАТ «МЕЛІТОПОЛЬГАЗ» **, ***	548700	25,0000	В
5410263	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «МИКОЛАЇВГАЗ» ***	2019400	25,0000	В

** У разі приведення діяльності до вимог Закону України «Про акціонерні товариства».

*** Після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про приватизацію та передачу пакетів акцій до Фонду державного майна України.

1	2	3	4	5
21135833	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «МОНАСТИРИСЬКГАЗ» ***	4986,64	25,0000	В
14055654	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ПІДВОЛОЧИСЬКГАЗ» ***	7215,55	25,0000	В
3351912	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ПОЛТАВАГАЗ» ***	435070,65	25,0000	В
3366701	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «РІВНЕГАЗ» ***	17121000	25,0000	В
3358305	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «СЕВАСТОПОЛЬГАЗ» ***	460000	25,0000	В
3352432	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «СУМИГАЗ» ***	1048359	25,0000	В
21156166	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ТЕРЕБОВЛЯГАЗ» ***	8285,82	25,0000	В
3353503	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ТЕРНОПІЛЬГАЗ» ***	73050,85	25,0000	В
21155959	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ТЕРНОПІЛЬМІСЬКГАЗ» ***	69972	25,0000	В
20538865	ПАТ «ТИСМЕНИЦЯГАЗ» ***	330000	25,0000	В
3361419	ПАТ «УМАНЬГАЗ» ***	387700	25,0000	В
5395598	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ХМЕЛЬНИЦЬКГАЗ» ***	5531400	25,0000	В
3361402	ВАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЧЕРКАСИГАЗ» **, ***	35466579,25	51,0000	В
3358104	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЧЕРНІГІВГАЗ» ***	2846408,25	25,0000	В
21155830	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ЧОРТКІВГАЗ» ***	6453,3	25,0000	В
3361394	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧААННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «ШЕПЕТІВКАГАЗ» ***	1272000	25,0000	В
710457	ВАТ «СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО «СЕЛЕКЦІЯ-ПЛЕМРЕСУРСИ» **	3193551	12,9103	В
711534	ВІДКРИТЕ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ДЕРАЖНЯНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО ПО ПЛЕМІННІЙ СПРАВІ В ТВАРИННИЦТВІ» **	418980	25,0001	В
2574248	ГЕНЕРАЛЬНЕ АГЕНТСТВО ПО ТУРИЗМУ В ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ – ВАТ ТУРИСТИЧНИЙ КОМПЛЕКС «ЧЕРЕМОШ» **	48851428,5	9,6773	В
130820	ПАТ «ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА ТЕПЛОЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛЬ»	25409711	99,9277	В
174846	ПАТ «ШАХТА ІМЕНІ О. Ф. ЗАСЯДЬКА»	1971259000	16,5368	В
177158	ПАТ «УКРЗАХІДВУГЛЕБУД»	11196650	48,6667	В
486801	ПАТ «ЧЕРВОНИЙ ЧАБАН»	3347350	24,9451	В

** У разі приведення діяльності до вимог Закону України «Про акціонерні товариства».

*** Після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про приватизацію та передачу пакетів акцій до Фонду державного майна України.

1	2	3	4	5
951729	ПАТ «БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЕЛЕВАТОР»	1259848	0,1201	В
1036491	ПАТ «БУДІВЕЛЬНО-МОНТАЖНЕ УПРАВЛІННЯ 20»	583800	14,3923	В
1057723	ПАТ «ГАЙВОРОНСЬКИЙ ТЕПЛОВОЗРЕМОНТНИЙ ЗАВОД»	9898600	100,0000	В
2498091	ПрАТ «ХЕРСОН-ДІПРОМІСТО»	275664	17,9973	В
5538626	ПАТ «ВАСИЛЬКІВСЬКЕ ВАНТАЖНЕ АВТОТРАНСПОРТНЕ ПІДПРИЄМСТВО»	477105,25	3,1335	В
14308753	ПАТ «ЗАВОД «КРАСНИЙ ЛУЧ»	22337699	100,0000	В
20413052	ПАТ ПО ГАЗОПОСТАЧАННЮ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «КОРОСТИШВГАЗ»	8835	22,0006	В
20571354	ПАТ «КИЇВСЬКЕ ОБЛАСНЕ ДИЛЕРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО «АГРОСЕРВІС»	942234	0,0040	В
32133730	ПАТ «НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО «СИСТЕМА»	30555100	100,0000	В
32417960	ПАТ «КРИМТЕПЛОЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛЬ»	566513000	37,2283	В
33009052	ПАТ «ЛУГАНСЬКЕ РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ АВТОБУСНИХ СТАНЦІЙ»	26914100	35,9858	В
18201	ПАТ «УКРНАФТОПРОДУКТ»	36652947	50,0000	В
35568570	ПАТ «ІНДУСТРІАЛЬНА СКЛЯНА КОМПАНІЯ»	68346200	23,0000	В
35879807	ПАТ «ЛЬВІВСЬКА ВУГЛЬНА КОМПАНІЯ»	305610000	37,5779	В
152448	ПАТ «БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЗАВОД ГУМОВИХ ТЕХНІЧНИХ ВИРОБІВ»	17910986	89,5073	В
165652	ПАТ «АРТЕМІВСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ЗАВОД «ПОБЕДА ТРУДА»	12251134	99,9813	В
180373	ПАТ «УКРВУГЛЕПРОМТРАНС»	3324750	100,0000	В
191827	ПрАТ «КОМСОМОЛЬСЬКЕ РУДОУПРАВЛІННЯ»	284914000	0,3262	В
216488	ПАТ «НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ І ПРОЕКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЗАСОБІВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО УСТАТКУВАННЯ «ВЕЛТ»	28201400	100,0000	В
235814	ПАТ «ГІДРОСИЛА МЗТГ»	9717833,5	1,3370	В
375906	ПАТ «ГОРЛІВСЬКИЙ КОМБІНАТ ХЛІБОПРОДУКТІВ»	1997932	11,1328	В
385661	ПАТ «БРАЇЛІВСЬКЕ»	3941840	6,4642	В
412292	ПАТ «ЛУЦЕНКО»	1726893	24,9993	В
711451	ПАТ «ВІЙТОВЕЦЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО ПО ПЛЕМІННИЙ СПРАВИ В ТВАРИННИЦТВІ»	203140	25,4471	В
846279	ПАТ «ПЛЕМІННИЙ ЗАВОД ІМЕНІ ЛІТВІНОВА»	2794832	26,0163	В
852571	ПАТ «ПЛЕМЗАВОД «КРИМСЬКИЙ»	7097840	36,1427	В
854204	ПАТ «ПЛЕМІННИЙ ЗАВОД «СЛАВНЕ»	15819451	22,4538	В
1036483	ПАТ «ХЕРСОНВОДБУД»	12951800	49,5494	В
1130667	ПАТ «АВІАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМСТВО СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ «МЕРИДІАН»	4878600	100,0000	В

1	2	3	4	5
2133082	ПАТ «ПЕРЕСУВНА МЕХАНІЗОВАНА КОЛОНА – 4»	938580	8,7174	В
3326877	ПАТ «НІКОПОЛЬСЬКИЙ ЗАВОД ТРУБОПРОВІДНОЇ АРМАТУРИ»	202566	29,9995	В
4762586	ПрАТ «БРАЇЛІВСЬКА БАЗА ЗБЕРІГАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАСОБІВ ЗАХИСТУ РОСЛИН»	12230600	48,9935	В
5390842	ПАТ «СТРУМОК»	31700	19,8202	В
5481582	ПАТ «ЛУГАНСЬКНАФТОПРОДУКТ»	18179440	36,5357	В
5521100	ПАТ «ДИТЯЧИЙ ЗАКЛАД ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНКУ «ПРИМОР'Я»	2769200	48,0200	В
5533112	ПАТ «КІРОВОГРАДСЬКИЙ КОМБІНАТ ПО ВИПУСКУ ПРОДОВОЛЬЧИХ ТОВАРІВ»	22494700	99,4989	В
5748890	ПАТ «ОДЕСЬКИЙ ЗАВОД РАДІАЛЬНО-СВЕРДЛИЛЬНИХ ВЕРСТАТІВ»	35561232	15,0236	В
5762281	ПАТ «СТЕБНИЦЬКЕ ГІРНИЧО-ХІМІЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО «ПОЛІМІНЕРАЛ»	59647000	6,3672	В
5777118	ПрАТ «ПЕРЕМИШЛЯНСЬКИЙ ПРИЛАДОБУДІВНИЙ ЗАВОД «МОДУЛЬ»	6028600	24,7198	В
14307512	ПАТ «АРКСІ»	9082085,75	6,8392	В
14308606	ПАТ «НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ КОМПЛЕКС «ПОЛЯРОН»	36677666	100,0000	В
14310661	ПрАТ «НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ВИПРОБУВАЛЬНИЙ ЦЕНТР «СПЕКТР-Т»	122000	12,6475	В
14311459	ПАТ «ЗАВОД «ПРИЛИВ»	6995000	99,9891	В
14312499	ПАТ «МАШИНОБУДІВНИЙ ЗАВОД «АМЕТИСТ»	7957700	49,5687	В
14312980	ПАТ «ЧОРНОМОРСЬКИЙ СУДНОБУДІВНИЙ ЗАВОД»	129195520	9,6402	В
14314682	ПАТ «ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ РАДІОТЕХНІЧНИЙ ЗАВОД»	66458910	21,5239	В
20597543	ПАТ «ПЛЕМЗАВОД «ЯНЕНКІВСЬКИЙ»	1428820	25,4401	В
23050348	ПрАТ «ХЛІБОЗАВОД «ЗАЛІЗНИЧНИК»	3208000	48,0212	В
24215478	ПрАТ «ЯГОТИНСЬКИЙ РИБГОСП»	1507000	25,0000	В
25128758	ПАТ «ФОТОН»	66854950	100,0000	В
30165577	ПАТ «ФЕРМЕНТ»	2464586	25,6552	В
30704866	ПАТ «ВИРОБНИЦТВО «ТЕХНІК»	3214900	28,0258	В
32191703	ПАТ «БІЛИКИ»	3543300	97,3606	В
699224	ВАТ «ЗАПОРІЗЬКЕ ОБЛПЛЕМПІДПРИЄМСТВО» **	3801600	50,0000	В
231878	ПАТ «ДЖАНКОЙСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ЗАВОД»	43551000	99,9929	Г
4880239	ПАТ «ДНІПРОМЕТРОБУД»	8379979	100,0000	Г
14307392	ПАТ «ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ЗАВОД РАДІОПРИЛАДІВ»	971049,75	25,0000	Г
14309824	ПАТ «НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИХ ПРИЛАДІВ»	6379840	94,4431	Г

** У разі приведення діяльності до вимог Закону України «Про акціонерні товариства».

1	2	3	4	5
14309913	ПАТ «МАШИНОБУДІВНЕ ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ОРІОН»	1441640	50,0000	Г
206539	ПАТ «ОДЕСЬКИЙ ПРИПОРТОВИЙ ЗАВОД» *	798544000	99,5667	Г
5762269	ВАТ «ТУРБОАТОМ» *, **	105624130	75,2241	Г
14309988	ПАТ «ЗАКАРПАТСЬКИЙ ЗАВОД «ЕЛЕКТРОАВТОМАТИКА»	5629000	94,5335	Г
14311577	ПАТ «УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ТЕХНОЛОГІЇ МАШИНОБУДУВАННЯ»	1322330	35,2655	Г
14313332	ПАТ «ДНІПРОВСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ЗАВОД»	35652250	25,0000	Г
22607719	ПАТ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ РАДІОЗАВОД «ОРІОН»	25888000	96,1862	Г
30832888	ПАТ «АЗОВМАШ» *	306076658,25	50,0000	Г
236062	ПАТ «КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКІЛЬМАШ»	114030	30,9787	Г
5766356	ПАТ «СУМИХІМПРОМ»	434686966,5	99,9952	Г
14314972	ПАТ «РІВНЕНСЬКИЙ ЗАВОД «ГАЗОТРОН»	268251,75	36,2545	Г
306650	ВАТ «ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ТЕКСТЕРНО» **	48709520	25,0000	Г
14261388	ВАТ «ЦЕНТРАЛЬНЕ КОНСТРУКТОРСЬКЕ БЮРО «РИТМ» **	17641,5	25,0021	Г
220477	ВАТ «НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ І ПРОЕКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ ІНСТИТУТ АТОМНОГО ТА ЕНЕРГЕТИЧНОГО НАСОСОБУДУВАННЯ» **	11233804	50,0000	Г
5761318	ВАТ «АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ «СВЕМА» **	488071900	91,5955	Г

* У разі прийняття відповідного рішення Кабінетом Міністрів України.

** У разі приведення діяльності до вимог Закону України «Про акціонерні товариства».

Додаток 1
до наказу Фонду
державного майна України
від 20 січня 2014 р. № 150

ПЕРЕЛІК

об'єктів груп В, Г, які підлягають підготовці до продажу в 2014 році
Управлінням з питань реформування власності центрального
апарату Фонду державного майна України

Група В

Вінницька область

Автономна Республіка Крим та м. Севастополь

Міністерство промислової політики України

Міністерство інфраструктури України

33323245 Державне підприємство «Вінницький завод «Кристал»*

1130615 Кримське державне авіаційне підприємство «Універсал-Авіа»*

Донецька область

14333981 Державна судноплавна компанія «Керченська паромна переправа»*

Фонд державного майна України

5766362 Костянтинівський державний хімічний завод

* Після передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

Запорізька область		Група Г	
Фонд державного майна України		Дніпропетровська область	
Єдиний майновий комплекс колишнього державного підприємства «Тепличний комбінат»		Фонд державного майна України	
Полтавська область		Цілісний майновий комплекс дочірнього підприємства «Вільногірський державний гірничо-металургійний комбінат»	
Фонд державного майна України		Житомирська область	
14310997	Державне підприємство «Виробниче об'єднання «Знамя»	Фонд державного майна України	
Черкаська область		Цілісний майновий комплекс дочірнього підприємства «Іршанський державний гірничо-збагачувальний комбінат»	
Фонд державного майна України		Донецька область	
205104	Підприємство «Черкаський державний завод хімічних реактивів»	Міністерство енергетики та вугільної промисловості України	
м. Київ		180634	ПАТ «Донбасшахтобуд»*
Міністерство інфраструктури України		Івано-Франківська область	
33348385	Державне підприємство «Київпассервіс»*	Міністерство інфраструктури України	
		13655435	ПрАТ «Івано-Франківський локомотиворемонтний завод»*

Додаток 2
до наказу Фонду
державного майна України
від 20 січня 2014 р. № 150

ПЕРЕЛІК
об'єктів груп В, Г, які підлягають підготовці до продажу
в 2014 році регіональними відділеннями
Фонду державного майна України

Група В		Регіональне відділення по Волинській області	
Регіональне відділення в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі		Міністерство енергетики та вугільної промисловості України	
Державне агентство рибного господарства України		Міністерство енергетики та вугільної промисловості України	
25139756	Державне підприємство «Сервіс»**	176236	Відокремлений підрозділ «Шахта № 9 «Нововолинська» державного підприємства «Волиньвугілля»
31583919	Державне підприємство «Укррибфлот»**	176259	Відокремлений підрозділ «Шахта «Бужанська» державного підприємства «Волиньвугілля»
32316127	Державне підприємство «Науково-виробниче підприємство «Керчмолюск»**	36452904	Відокремлений підрозділ «Шахтоуправління «Нововолинське» державного підприємства «Волиньвугілля»
Регіональне відділення по Вінницькій області		Міністерство аграрної політики та продовольства України	
36131454	Державне підприємство «Сільськогосподарське підприємство «Іллінецьке»	692386	Державне сільськогосподарське підприємство «Волинське обласне виробниче підприємство по племенній справі в тваринництві»**
692239	Державне підприємство «Тульчинське виробниче підприємство по племенній справі в тваринництві»**		

* Після передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

** Після прийняття відповідних урядових рішень та передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

Регіональне відділення по Дніпропетровській області		26391050	Відокремлений підрозділ «Шахта «Бутівська» державного підприємства «Макіїввугілля»
<i>Міністерство аграрної політики та продовольства України</i>		26391400	Відокремлений підрозділ «Шахтоуправління «Волинське» державного підприємства «Торезантрацит»
693227	Державне підприємство «Софіївське підприємство по племінній справі в тваринництві»**	26553082	Відокремлений підрозділ «Шахта імені В. М. Бажанова» державного підприємства «Макіїввугілля»
693322	Державне підприємство державний шовкорадгосп «Криворізький»*	33341065	Відокремлений підрозділ «Шахта імені Єгора Трохимовича Абакумова» державного підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія»
3048837	Державне підприємство «Криворізьке «Райагропроменерго»*	33504964	Відокремлений підрозділ «Шахта «Стаханова» державного підприємства «Красноармійськвугілля»
32062157	Державне сільськогосподарське підприємство «Кільчень»*	33577399	Відокремлений підрозділ «Шахта імені Михайла Івановича Калініна» державного підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія»
Регіональне відділення по Донецькій області		33577425	Відокремлений підрозділ «Шахта «Жовтневий рудник» державного підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія»
33678944	Державне підприємство «Сільськогосподарське підприємство «Таїровське»	33839076	Відокремлений підрозділ «Шахта «Центральна» державного підприємства «Красноармійськвугілля»
<i>Міністерство енергетики та вугільної промисловості України</i>		33839081	Відокремлений підрозділ «Шахта «Димитрова» державного підприємства «Красноармійськвугілля»
174668	Пакет акцій у розмірі 100 відсотків публічного акціонерного товариства «Шахтоуправління «Донбас»	35204678	Відокремлений підрозділ «Шахта імені Челюскінців» державного підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія»
24461183	ПАТ «Будинок відпочинку «Горизонт»*	35879110	Відокремлений підрозділ «Шахтоуправління імені 17 Партз'їзду» державного підприємства «Шахтарськантрацит»
26351702	Структурний підрозділ «Шахта «Ольховатська» державного підприємства «Орджонікідзевугілля»	37841529	Відокремлений підрозділ «Шахта «Чайкіно» державного підприємства «Макіїввугілля»
26351719	Структурний підрозділ «Шахта «Вуглегірська» державного підприємства «Орджонікідзевугілля»	37841555	Відокремлений підрозділ «Шахта «Північна» державного підприємства «Макіїввугілля»
26351725	Структурний підрозділ «Шахта «Булавинська» державного підприємства «Орджонікідзевугілля»	38519860	Відокремлений підрозділ «Шахтоуправління імені С. М. Кірова» державного підприємства «Макіїввугілля»
26351837	Структурний підрозділ «Шахта «Єнакієвська» державного підприємства «Орджонікідзевугілля»		
26351843	Структурний підрозділ «Шахта «Полтавська» державного підприємства «Орджонікідзевугілля»		
26351872	Структурний підрозділ «Шахта імені Карла Маркса» державного підприємства «Орджонікідзевугілля»		
26391038	Відокремлений підрозділ «Ордена Трудового Червоного Прапора шахтоуправління імені В. І. Леніна» державного підприємства «Макіїввугілля»		

* Після передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

** Після прийняття відповідних урядових рішень та передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

	Структурний підрозділ «Шахта імені В. І. Леніна» державного підприємства «Артемвугілля»	177419	Відокремлений підрозділ «Шахта «Міусинська» державного підприємства «Донбасантрацит»
	Структурний підрозділ «Шахта імені М. І. Калініна» державного підприємства «Артемвугілля»	177425	Відокремлений підрозділ «Шахта «Новопавлівська» державного підприємства «Донбасантрацит»
	Структурний підрозділ «Орден Трудового Червоного Прапора шахта імені К. А. Румянцева» державного підприємства «Артемвугілля»	177454	Відокремлений підрозділ «Шахта «Княгинівська» державного підприємства «Донбасантрацит»
	Структурний підрозділ «Шахта імені А. І. Гайового» державного підприємства «Артемвугілля»	26402753	Відокремлений підрозділ «Шахта «Золоте» державного підприємства «Первомайськвугілля»
	Технічна одиниця «Шахта «Зоря» державного підприємства «Сніжнеантрацит»	26402983	Відокремлений підрозділ «Шахта «Карбоніт» державного підприємства «Первомайськвугілля»
	Технічна одиниця «Шахта «Калинівська – Східна» державного підприємства «Макіїввугілля»	26403267	Відокремлений підрозділ «Шахта «Краснолуцька» державного підприємства «Донбасантрацит»
	<i>Міністерство аграрної політики та продовольства України</i>	26403304	Відокремлений підрозділ «Шахта «Краснокутська» державного підприємства «Донбасантрацит»
694095	Донецьке обласне державне підприємство по племінній справі у тваринництві**	26403333	Відокремлений підрозділ «Шахта «Хрустальська» державного підприємства «Донбасантрацит»
	Регіональне відділення по Закарпатській області	26403391	Відокремлений підрозділ «Шахта «Первомайська» державного підприємства «Первомайськвугілля»
	Єдиний майновий комплекс державного сільськогосподарського підприємства «Птахофабрика «Берегівська»	26403416	Відокремлений підрозділ «Шахта «Тошківська» державного підприємства «Первомайськвугілля»
	<i>Міністерство аграрної політики та продовольства України</i>	26410818	Відокремлений підрозділ «Шахта «Черкаська» державного підприємства «Луганськвугілля»
413831	Державне підприємство «Червона зірка»**	26410994	Відокремлений підрозділ «Шахта імені «Ізвестій» державного підприємства «Донбасантрацит»
22078876	Закарпатське державне обласне підприємство по технічному забезпеченню сільськогосподарського виробництва «Агропромтехніка»*	26411019	Відокремлений підрозділ «Шахта «Вергелівська» державного підприємства «Луганськвугілля»
	Регіональне відділення по Кіровоградській області	26447678	Відокремлений підрозділ «Шахта імені XIX з'їзду КПРС» державного підприємства «Луганськвугілля»
	<i>Міністерство аграрної політики та продовольства України</i>	26478408	Відокремлений підрозділ «Шахта «Фащівська» державного підприємства «Луганськвугілля»
700192	Державне підприємство «Олександрійський шовкорадгосп»*	26478414	Відокремлений підрозділ «Шахта «Лутугінська» державного підприємства «Луганськвугілля»
	Регіональне відділення по Луганській області	32359108	Пакет акцій у розмірі 100 відсотків публічного акціонерного товариства «Лисичанськвугілля»
	<i>Міністерство енергетики та вугільної промисловості України</i>		
177046	Відокремлений підрозділ «Шахта «Ломоватська» державного підприємства «Первомайськвугілля»		

* Після передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

** Після прийняття відповідних урядових рішень та передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

33846717 Відокремлений виробний підрозділ
«Шахта «Ніканор-Нова» державного
підприємства «Луганськвугілля»

33846738 Відокремлений підрозділ
«Шахта імені Артема» державного
підприємства «Луганськвугілля»

Регіональне відділення по Львівській області

*Міністерство енергетики та вугільної
промисловості України*

26307799 Відокремлений підрозділ
«Шахта «Великомостівська»
державного підприємства
«Львіввугілля»

26307813 Відокремлений підрозділ
«Шахта «Червоноградська» державного
підприємства «Львіввугілля»

26307842 Відокремлений підрозділ
«Шахта «Відродження» державного
підприємства «Львіввугілля»

26359891 Відокремлений підрозділ
«Шахта
«Лісова» державного підприємства
«Львіввугілля»

26359901 Відокремлений підрозділ
«Шахта «Межирічанська» державного
підприємства «Львіввугілля»

26360210 Відокремлений підрозділ
«Шахта
«Зарічна» державного підприємства
«Львіввугілля»

Регіональне відділення по Миколаївській області

32778065 Державне підприємство
«Володимирське»

36481123 Державне підприємство
«Сільськогосподарське підприємство
«Миколаївське»

Регіональне відділення по Одеській області

ЄМК Державного підприємства
«Іллічівський судноремонтний завод»

*Державне агентство рибного господарства
України*

33171824 Державне підприємство «Регіональний
дослідно-експериментальний
комплекс»**

36984191 Державне підприємство
«Експериментальний кефалевий
риборозплідник»**

36984207 Державне підприємство «Дністровський
риборозплідник»**

Регіональне відділення по Полтавській області

487189 Державне підприємство
«Сільськогосподарське підприємство
«Ювілейне»

*Міністерство аграрної політики
та продовольства України*

21049938 Державне підприємство «Державний
інститут по проектуванню підприємств
м'ясної та молочної промисловості
«Полтавадіпром'ясомолпром»*

Регіональне відділення по Рівненській області

*Орендні підприємства і організації орендарів,
створені на базі державних підприємств*

21082717 Орендне підприємство санаторій
«Червона калина»

Регіональне відділення по Харківській області

24339861 Лиманське державне виробниче
сільськогосподарсько-рибодне
підприємство

Харківська обласна державна адміністрація

5460396 Державне сільськогосподарське
підприємство «Комунар»*

Регіональне відділення по Хмельницькій області

*Міністерство аграрної політики та
продовольства України*

36280860 Державне підприємство
«Сільськогосподарське підприємство
«Хмельницьке»*

*Державне агентство рибного господарства
України*

36819644 Державне підприємство «Селекційно-
генетичний центр по рибицтву
«Поділля»**

Регіональне відділення по Черкаській області

487195 Державне підприємство «Родниківка»

Міністерство промислової політики України

22794087 Державне підприємство «Спектр»*

Регіональне відділення по Чернігівській області

*Міністерство аграрної політики
та продовольства України*

35583857 Державне підприємство
«Сільськогосподарське підприємство
«Трест»*

Регіональне відділення по м. Києву

Міністерство інфраструктури України

33404067 Державне підприємство «Адміністрація
річкових портів»*

* Після передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.

** Після прийняття відповідних урядових рішень та передачі уповноваженими органами управління до Фонду державного майна України функцій з управління майном.



Сприятливий моральний клімат у колективі – неодмінна умова працездатності та розвитку кожного його члена. Дух співробітництва, підтримки й взаємної вимогливості, чіткість організації й узгодженість зусиль працівників – от ті резерви, які дають змогу підвищити ефективність трудової діяльності колективу.

Працювати легше у високоорганізованому колективі, але для створення такого колективу потрібні значні зусилля й висока кваліфікація керівника. На організованість колективу впливають різні об'єктивні та суб'єктивні чинники, зокрема здатність працівника до самоорганізації.

Оцінювання організованості працівника

Організованого працівника вирізняє наявність певної системи роботи, техніки особистої праці, повага до часу й розуміння закону економії часу.

Пропонована нижче методика оцінювання призначена для перевірки організованості працівників. Методику можна використовувати й для самоперевірки.

ІНСТРУКЦІЯ. Потрібно відповісти на 13 запитань та обрати тільки один варіант відповіді.

Запитання:

- Чи є у Вас головні, основні цілі в житті, досягнення яких Ви прагнете?**
 - У мене є такі цілі.
 - Хіба потрібно мати якісь цілі? Адже життя таке мінливе.
 - У мене є головні цілі, і я присвячую своє життя їх досягненню.
 - Цілі в мене є, але мої спосіб життя та діяльність не сприяють їх досягненню.
- Чи складаєте Ви план роботи, справ на тиждень, день, використовуючи для цього щоденник, спеціальний блокнот і т. ін.?**
 - Так.
 - Ні.
 - Не можу сказати «так» або «ні», тому що окресляю головні справи подумки, а план на поточний день – подумки або на аркуші паперу.
 - Пробував(ла) складати план, використовуючи для цього щоденник, але потім зрозумів(ла), що це нічого не дає.
- Чи сварите Ви себе за невиконання запланованого на день, на тиждень?**
 - Сварю в тих випадках, коли бачу свою провину, лінощі або незграбність.
 - Сварю, не зважаючи на жодні суб'єктивні або об'єктивні причини.
 - Зараз і так усі сваряться, навіщо ж сварити й себе.
 - Дотримуюся такого принципу: що вдалося зробити сьогодні – добре, а що не вдалося – виконаю, можливо, іншим разом.
- Як Ви ведете свою записну книжку з номерами телефонів знайомих, рідних, приятелів тощо?**
 - Я – власник(власниця) своєї записної книжки. Як хочу, так і веду записи. Якщо знадобиться будь-який номер телефону, то знайду обов'язково.
 - Часто міняю записні книжки із записами телефонів, записи веду довільно.
 - Записи веду як заманеться. Якщо записаний номер, прізвище, ім'я – то цього досить, а в якому порядку і яким чином це зроблено – не має значення.
 - Використовую загальноприйнятну систему, відповідно до алфавіту записую прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону, якщо потрібно – то й додаткові відомості.

5. Вас оточують різні речі, якими Ви часто користуєтесь. За яким принципом ці речі розташовані?

А. Як мені заманеться.

Б. Кожній речі – своє місце.

В. Періодично наводжу порядок. Потім знову складаю все як заманеться. Через якийсь час знову наводжу порядок.

Г. Вважаю, що це запитання жодним чином не стосується самоорганізації.

6. Чи можете Ви наприкінці дня сказати: де, скільки й з яких причин Вам довелося даремно гаяти час?

А. Можу сказати про згааний час.

Б. Можу сказати про місце, де був даремно згааний час.

В. Якби згааний час чогось коштував, то рахував(ла) би його.

Г. Завжди добре уявляю, де, скільки й чому був згааний час.

Д. Добре уявляю собі, де, скільки й чому був згааний час, вишукую прийоми для скорочення втрат часу в таких самих ситуаціях.

7. Які Ваші дії, коли на зборах колективу починають «сипати з порожнього в пусте»?

А. Пропоную звернути увагу на суть питання.

Б. Будь-які збори – поєднання «пустого» й «порожнього». І нічого тут не вдієш.

В. Поринаю в «небуття».

Г. Починаю займатися своїми справами.

Д. Тихо й непомітно намагаюся піти.

8. Вам потрібно виступити з доповіддю на зборах. Чи будете Ви приділяти увагу не тільки змістові доповіді, але й її тривалості? Чи підготуєте різні варіанти доповіді залежно від часу (на 10 хвилин, на 20 хвилин)?

А. Приділятиму найбільш серйозну увагу змістові доповіді. Якщо доповідь буде цікавою, дадуть час її завершити.

Б. Приділю увагу змістові, тривалості й варіантам доповіді.

9. Чи намагаєтесь Ви використовувати буквально кожну хвилину для виконання задуманого?

А. Намагаюся, але в мене не завжди все виходить (не завжди маю сили, настрої, бажання тощо).

Б. Не прагну цього, тому що вважаю, що не потрібно дріб'язково ставитися до часу.

В. Навіщо намагатися, якщо час не можна випередити?

Г. Намагаюся, незважаючи ні на що.

10. Як Ви фіксуєте доручення, завдання, прохання?

А. Записую в щоденнику, що виконати й на який термін.

Б. Вважаю, що в щоденнику записують тільки найважливіші доручення, прохання. Дріб'язок намагаюся запам'ятати.

В. Намагаюся запам'ятати доручення, завдання, прохання, тому що це тренує пам'ять. Однак пам'ять мене часто підводить.

Г. Нехай пам'ятає про завдання той, хто їх дає. Якщо доручення важливе, про нього не забудуть і нагадають мені.

11. Чи не спізнюєтесь Ви на зустрічі, збори?

А. Приходжу раніше на 5 – 7 хвилин.

Б. Приходжу вчасно до початку зборів.

В. Як правило, запізнююся.

Г. Завжди запізнююся, хоча намагаюся прийти вчасно.

Д. Якби мені розповіли, як не запізнюватися, я б навчився(лася) бути точним.

12. Яке значення Ви надаєте своєчасності виконання завдань, доручень, прохань?

А. Своєчасність – один з найважливіших показників мого вміння працювати, хоча деякі із завдань мені не завжди вдається виконати вчасно.

Б. Вважаю, що треба не квапитися з виконанням завдання.

В. Виконую завдання в доручений термін.

Г. Своєчасність виконання – вірний шанс одержати нове завдання, тому намагаюся не виявляти ініціативи.

13. Припустимо, Ви пообіцяли щось, але обставини змінилися так, що виконати обіцянку важко. Ваші дії?

А. Повідомлю про зміну обставин і неможливість виконати обіцянку.

Б. Скажу, що обставини змінилися й виконати обіцянку складно, але не потрібно втрачати надії на виконання обіцяного.

В. Намагатимусь виконати обіцянку, але якщо не виконаю – не біда, я ж рідко не виконую обіцянки.

Г. Виконаю обіцяне у будь-якому разі.

Оцінка результатів і висновки

Відповідно до ключа визначте суму балів, яку одержав опитуваний

Ключ

Номер запитання/ обраний варіант	А	Б	В	Г	Д
1	1	0	6	2	-
2	6	0	3	0	-
3	4	6	0	0	-
4	0	0	0	6	-
5	0	6	0	0	-
6	2	1	0	4	6
7	3	0	0	6	-
8	2	6	-	-	-
9	3	0	0	6	-
10	6	3	1	0	-
11	6	6	0	0	0
12	3	0	6	0	-
13	2	0	0	6	-

Якщо сума балів виявилася:

72 – 78 балів включно – це організований працівник. Єдине, що йому можна порадити – розвивати самоорганізацію й надалі. Організація дає найбільший ефект тому, хто вважає власні ресурси невичерпними;

61 – 71 бал включно – працівник вважає організованість частиною свого «я». Це надає йому перевагу перед тими, хто розраховує на організованість лише у крайніх випадках;

Менше ніж 63 бали – у працівника немає чіткої системи самоорганізації. Потрібно допомогти йому проаналізувати власні дії, техніку особистої роботи, видатки часу.

Література:

Морозов А. В. Деловая психология. – СПб.: Издательство Союз, 2000.

**УСЕ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ –
В ОДНОМУ ВИДАННІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ!**

Ви можете передплатити офіційне видання ФДМУ

**«ДЕРЖАВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ»**

**з додатком – газетою
«ВІДОМОСТІ ПРИВАТИЗАЦІЇ»**

з будь-якого місяця в усіх відділеннях зв'язку України

Необхідні дані Ви знайдете в Каталозі видань України на 2014 рік на с. 135:

Індекс	Назва видання	Періодичність	Вартість передплати, грн.		
			1 міс.	3 міс.	6 міс.
22437	<u>Комплект у складі:</u> журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» (укр.). газети «Відомості приватизації» (укр.) – додатка до журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію». Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо проведення процедур приватизації	12 разів на рік 1 раз на тиждень	17,19	51,57	103,14

Телефон редакції (044) 284-50-53, факс (044) 200-33-77

**Придбати журнал і газету в роздріб
можна в книжковому кіоску в приміщенні ФДМУ**

(тел. (044) 254-31-57, моб. тел. (067) 933-69-57, Меліхова Ольга Миколаївна)

До уваги передплатників

У 2014 році журнал «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» виходитиме українською мовою.